Zaterdag, 12 April 1941

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

58ste Jaargang, No. 3272

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Redactie: Tel. 1858. Administratie: Tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Vertegenwoordigers voor de Verenigde Staten van Amerika:
M. D. BROMBERG & Associates Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.

Christus is verrezen.

„Moge thans de schaar van 's hemels Engelen van blijdschap dansen, verheugen mogen zich de goddelijke mysteriën, en de bazuin des heils weerklinke over de victorie van zo groten Koning.

Ook het aardrijk verblijde zich, verlicht door zulk een stralenglans, bestraald door de luister van den Koning der eeuwigheid, het moge gevoelen, dat de duisternis van gans het aardrijk geweken is.

Verblijden moge zich ook de Kerk onze Moeder, gesierd met de glans van zulk een licht en deze hal moge weergalmen van de stemmen veler volken.

Waarlijk het is betamelijk en rechtvaardig, met inzet van hart en ziel en uit volle borst de lof te roepen van den onzichtbaren God den almachtigen Vader, en Zijn eniggeboren Zoon Jesus Christus onzen Heer, met den Heiligen Geest.

Die voor ons aan Zijn hemelsen Vader Adams schuld gekwijt heeft, en met Zijn kostbaar Bloed de schuldbrief van vanouds heeft uitgewist.

Want dit is Pasen, waarop het ware Lam geslacht wordt, door welks Bloed de deurposten der gelovigen worden geheiligd.

Dit is de Nacht, waarin Gij onze vaderen vanouds, de kinderen Israëls, uit Egypte uitgeleid, droogvoets door de Rode Zee hebt geleid.

Dit is derhalve de Nacht, waarin de duisternissen der zonden door de lichtkolom worden verdreven.

Dit is de Nacht, die over gans de aarde, de Christgelovigen — van de bedorvenheden der wereld en de nevel der zonde afgezonderd — terugleidt tot de genade, en hen heiligt.

Dit is de Nacht, waarin, nadat Hij de ketenen des doods had overwonnen, Christus als Overwinnaar uit de hel is herrezen.

Niets toch zou het ons gebaat hebben geboren te worden, tenzij om het voordeel te genieten van te worden verlost.

O wonderbare goedheid, te onswaart betoond.

O niet te schatten minne der liefde, dat Gij den slaaf verlost door den Zoon over te geven.

O alleszins noodzakelijke zonde van Adam, welke door Christus' dood werd uitgewist.

O gelukkige schuld, die zulk een en zo grote Verlossing heeft verdiend.

O waarlijk zalige Nacht, die alleen tijd en uur heeft mogen weten, waarop Christus uit de hel verrezen is.

Dit is de Nacht van dewelke geschreven staat: En de nacht zal verlicht wezen als de dag en de nacht zal mij tot licht zijn in mijn geneugten.

Want de heiligheid van deze Nacht reinigt van zonden, wast de schulden af, herstelt de onschuld der gevallenen, en maakt droeven blijde.

Hij verjaagt haatgevoelens, bereidt vrede en doet koninkrijken buigen."

SPEECH VAN DONOVAN.

Kolonel William Donovan, die onlangs terugkeerde van een driemaandelijkse reis naar Europa als waarnemer van President Roosevelt, hield een redevoering, waarin hij verklaarde, dat indien Amerika in oorlog komt met Duitsland, Amerika in een gevaarlijke economische positie zal komen.

„Een groter gevaar, niet slechts voor de economische positie van het land, doch tevens voor de nationale veiligheid, zou kunnen ontstaan door de stakingen", zei Donovan. Donovan was er van overtuigd, dat men slechts in zijn eigen voordeel moest handelen. Als het in het voordeel is voor de Verenigde Staten om oorlog te verklaren dan moet men dat doen.

Indien dat niet het geval is, zal men geen oorlog moeten verklaren. Verder zeide hij, dat er mensen zijn, die geloven, dat men Engeland niet moet helpen omdat de oorlog reeds verloren is. Donovan zeide echter:

„Ik zeg U, als soldaat en waarnemer, dat de oorlog niet verloren is.

Duitsland doet alle mogelijke pogingen om de oorlog dit jaar tot een einde te brengen. Zijn hulpbronnen zijn aan het opraken. Duitsland is een volkomen gemilitariseerde staat. Zijn kracht is zijn kwetsbaarheid, omdat de Duitse natie geen geest heeft voor een andere kracht dan het leger. De nederlagen zullen misschien dit jaar komen en zeker het volgend jaar en als die komen zal de ontbinding van Duitsland even compleet zijn als zijn tegenwoordige kracht perfect en onaantasbaar schijnt te zijn (Chicago, (AP) 11.4).

STAAT VAN BELEG IN TURKIJE.

Een bericht van het nieuwsagentschap Exchange Telegraph deelde mede, dat in Turkije de staat van beleg is afgekondigd en de burgerbevolking bij de Dardanellen en uit een groot gedeelte van het Europees gedeelte van Turkije wordt geëvacueerd (Londen, (AP) 11.4).

ITALIANEN BEZETTEN OHRID.

Radio-Rome deelde mede, dat Italiaanse troepen de stad Ohrid in Joegoslavië hebben bezet en zich daar gevoegd hebben bij Hitlers regimenten.

De stad ligt aan de Oostelijke oever van het Ochridameer (New York, (AP) 11.4).

DUITSERS VINDEN THESSALONIKI ONTWRICHT.

Emanuel Spanakis, correspondent van de Associated Press, die Thessaloniki op het laatste schip verliet deelde mede, dat de vlammen honderden voeten hoog oploeiden van de brandende opslagplaatsen en olietanks, terwijl ontploffingen van dynamiet weerklonken over de verlaten haven en de kranen en alles wat enigzins van militaire waarde was opgeblazen. Uren later op kilometers van de haven verwijderd konden de vlammen nog gezien worden.

BRITSE VLIEGTUIGEN DOEN AANVALLEN.

Het Britse Luchtvaart Ministerie deelde mede, dat Britse bommenwerpers grote fabrieken te Dusseldorf verwoestten en de faciliteiten van het vliegveld van Bordeaux vernielden, bij een aanval op de Duitse industriecentra en bases voor de aanvallers van de scheepvaart op de Atlantische Oceaan. Te Brest lieten de bommenwerpers bommen vallen op de dokken, waar de Duitse slagkruisers „Scharnhorst" en „Gneisenau" liggen.

Het was moeilijk het effect, welke de bommen sorteerden, waar te nemen doch men heeft genoeg reden om te vermoeden, dat door de bommen veel schade is veroorzaakt. Zware bommen vielen voortdurend op het dok, waarin een der kruisers lag, terwijl tevens bommen vielen op de kade, waaraan de andere gemeerd lag. De vliegtuigen van het bommenwerperscommando namen deel aan de „Battle of Atlantic" door de basis aan te vallen van de vier-motorige Focke-Wulf lange afstands-bommenwerpers, die dikwijls opstijgen om de convooien aan te vallen en om de duikboten te leiden naar hun slachtoffers.

Deze basis is het Merignac vliegveld nabij Bordeaux. Hier werden de hangars en andere gebouwen getroffen. Enkele hangars brandden af, zodat spoedig slechts de stalen geraamten overbleven, die duidelijk door de Raf-piloten konden worden waargenomen. Toen de laatste bommenwerpers het toneel verlieten, stonden de gebouwen in brand. Boven Dusseldorf kon de gloed van het vuur zelfs door de dikke wolkenlagen heen gezien worden, die boven de stad hingen. Men zag vele hoog-explosieve bommen ontploffen in de industrie-wijken van de stad, terwijl een van de grootste fabrieken werd verwoest, doordat middenin geweldige ontploffingen plaats hadden (Londen, (AP) 11.4).

TEGENCOUP IN BAGHDAD MISLUKT.

Een communiqué van de Regering te Baghdad deelde mede, dat een tegencoup was beraamd door den vroegeren Regent en drie van zijn aanhangers, waaronder ex-premier Madfai en den Gouverneur van Basrah. Deze coup werd echter verijdeld door den Commandant van het Basrah garnizoen. De Gouverneur werd gevangen genomen en naar Baghdad gebracht om te worden terechtgesteld.

De drie anderen ontsnapten door de lucht naar de kampementen van de Royal Airforce. (Londen. (AP) 11. 4).

DUITSERS BEREIKEN GRIEKSE LINIE.

Zaterdag maakte het Griekse Hoofdkwartier bekend, dat de Duitse troepen, die komen door een opening in het geallieerde front bij Bitolj de Griekse linies in het Florina gebied bereikt hebben.

In genoemd district kwamen de gemotoriseerde eenheden in contact met de Grieken. Aan het Albanese front is er beperkte activiteit van patrouilles en de artillerie. (Athene. (AP) 11.4).

ENGELSEN HEBBEN CONTACT MET DUITSERS.

Het Ministerie van Oorlog te Londen maakte bekend, dat de Duitse troepen met de Britse strijdkrachtten in Griekenland op Donderdag in contact kwamen.

De bekendmaking luidde: „De Duitse troepen die voortrukken in Noord Griekenland kwamen op 10 April in contact met onze imperiale troepen. De situatie in het Oosten van Macedonië is obscuur, doch wordt gekenmerkt door schitterende weerstand van de Grieken. In het Westen bereikten de Duitse troepen Janitsa en Bitolj. In het Zuiden van Joegoslavië wordt de weerstand tegen de Duitse opmars sterker. In Libyë kwamen onze troepen ten Westen van Tobruk in contact met den vijand." (Londen. (AP) 11.4).

JOEGOSLAVISCH COMMUNIQUÉ

Het Britse nieuwsagentschap „Dispatch" telegrafeerde het oorlogscommuniqué van het Joegoslavisch Hoofdkwartier, dat luidt: „In de Noordelijke sector bereikte een overmacht vijandelijke strijdkracht de rivier Save langs Daraduvar. Na de bezetting van Jadofina maakte de vijand verder vorderingen Kragujevac, dat ook bezet werd. Duitse troepen trokken Zegreb binnen zonder tegenstad van een gedeelte onzer troepen. In Albanië zijn er geen gebeurtenissen van belang te vermelden (Ergens in Joegoslavië, (AP) 11.4).

REUSACHTIGE BRAND IN SAIGON.

Een geweldige brand vernielde 1000 inlandse woningen en sneed een half mijl breed pad door Saigon, waardoor 10.000 inlanders dakloos werden. Franse soldaten en gepantserde wagens houden wacht bij het afgebrande deel (Saigon, (AP) 11.4).

VREEMDELINGEN MOGEN BEZET FRANKRIJK NIET VERLATEN.

Reizigers, die van Parijs komen, deelden mede, dat de Duitsers weigeren om toestemming te geven aan buitenlanders om het bezette gedeelte van Frankrijk te verlaten (Vichy. (AP) 11.4).

OVEREENKOMST TUSSEN V.S. EN DENEMARKEN.

Groenland zal door de V.S. beschermd worden.

De Verenigde Staten hebben Groenland thans opgenomen in het defensiessyteem van Amerika door een overeenkomst met Denemarken, waardoor aan de Verenigde Staten wordt toegestaan luchtbases aan te leggen in de Deense kolonie. Roosevelt heeft tevens bij deze overeenkomst verzekerd, dat dit grote eiland Deens blijft, terwijl het onder de bescherming komt van de Verenigde Staten. Roosevelt zeide, dat dit een nieuw bewijs is van de vriendschappelijke houding ten opzichte van Denemarken. De overeenkomst werd gisteren getekend door den Amerikaansen President en den Deensen Ambasadeur Kauffman, die volgens Roosevelt handelde uit naam van den Deensen Koning. De Secretaris van den President Stephen Early deelde aan de verslaggevers mede, dat de overeenkomst tot stand was gebracht, aangezien men inlichtingen had ontvangen dat Duitse vliegtuigen boven Groenland vlogen. De overeenkomst is volkomen overeenkomstig de Monroedoctrine en de verklaring, welke door de 21 Amerikaanse republieken te Havana werd getekend. In die verklaring is o.a. een clausule opgenomen, volgens welke geen enkele bezitting in het Westelijk werelddeel mag worden overgedragen aan een ander vreemd land. De verklaring van Roosevelt had tot doel te verzekeren, dat Groenland Deens zal blijven, niettegenstaande de Duitse invasie van Denemarken.

Early zeide: „Dat refereert tevens naar Canada of elk ander buitenlands bezit in dit continent. Het zal worden verdedigd, indien aangevallen.".

PRINSES JULIANA SPREEKT.

Zoals reeds gemeld, zal Haar Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana morgen om 18.35 uur spreken. Men zal de rede kunnen volgen over de National Nettwork station W. J. Z. frequentie 770 Kc., golflengte 390 meter.

Maandag heruitzending om 11.30 uur over N.B.C. Nettwork, station N.B.C., golflengte 16.8 meter.

Het nieuws van vandaag.

„Christus is verrezen" klinkt over de wereld van mond tot mond, Hitlers moord en brandschatting ten spijt. En al vallen de duizenden, toch jubelen hemel en aarde samen, dat de Dood is teniet gedaan. Pater Michaël Möhlmann O.P. wijdt een artikel aan deze Dag, die de Heer gemaakt heeft, op blz. 5. Op deze voorpagina is het eerste bericht een gedeelte van de „Exultet", waarmede de kerk haar hoogste feest inluidde in de vroege morgen van vandaag.

Op de Balkan, waar Christendom en volksleven nog innig verbonden zijn, valt Pasen dit jaar op 20 April, maar toch geven wij reeds thans op blz. 6 een beschrijving, hoe de Balkan Paasfeest viert. Al zal die viering dit jaar door het oorlogsgeweld beknot moeten worden. De Kroaten vormden een eigen staat, en de Kroatische fascisten, waarover „Dagblad Amigoe di Curaçao" van 26 Maart jl., blz. 1, reeds schreef en verhaalde, dat de leiders al jaar en dag vlak over de Italiaanse grens zitten te wachten om toe te springen, zijn toegesprongen (blz. 2).

De Duitsers en Italianen hebben elkaar getroffen bij Ohrid aan het meer van diezelfde naam (blz. 1). Ohrid is een van de bekendste strategische punten uit de Europese geschiedenis. De oude Romeinen hadden er al een vesting (ruïnes nog te zien), later de Turken. In Wereldoorlog I was het driemaal een front bij beurten van Geallieërden en tegenpartijders. Aan de overzijde ligt een klooster Sveti Naum (het enige klooster ter wereld met eigen strandbad, roei- en zwem- en visgelegenheid ter gerieve van de monniken, parken en wilde fazanten, vijvers en wandellanen). Dat klooster was ook een front, en over het meer (oud kratermeer, ligt 700 meter boven zeespiegel) heen beschoten ze elkaar. Het klooster viel in puin, maar de kerk uit de 8e eeuw bleef als door een wonder gespaard.

Thans is dit punt weer een knooppunt van de Balkanstrategie geworden.

Ons „Algemeen Politiek Overzicht" (blz. 1) houdt zich eveneens met de Balkan bezig, doch opent een blijde uitkijk op de krijg door een vergelijking te trekken met volkentemmer Napoleon, wiens lot ook in de eenzaamheid was, terwijl de volken herademden in herworven vrijheid.

Zijne Heiligheid de Paus zal morgenochtend spreken (via de radio, blz. 2) en zeker ook van een lichtende toekomst reppen.

Hare Majesteit gewaagde hier reeds van in een rede, waarin Zij ried God niet los te laten (blz. 4).

Onze Kroonprinses zal morgen van Montreal uit voor de microphoon spreken (blz. 4 en 1).

In Irak blijven grote moeilijkheden (blz. 1).

Werk van Joep en Suzanna Nicolaas komt naar Curaçao (blz. 4).

Curaçao en Aruba zullen morgen tegen elkaar voetballen op Aruba (blz. 4).

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

Velen, zeer velen van ons, zullen het misschien niet gezegd, maar wel gedacht hebben, dat het toch zo erg niet was, wanneer President Roosevelt niet eens, maar herhaalde malen aan het Amerikaanse volk voorhield, dat het Nazie-gevaar ook een bedreiging vormde voor Amerika.

We zijn er echter van overtuigd, dat de gebeurtenissen der laatste week, welke weer eens duidelijk het geweld der nazies hebben gedemonsteerd, velen reeds bekeerd zullen hebben en zeer velen op de weg naar de bekering gebracht hebben.

Het Nazie-gevaar is een verslindend vuur, een alles vernietigende golf, een orkaan. Noem welk verschrikkelijk natuurverschijnsel ge wilt —; ze zijn alle te verkiezen boven deze gesel, waarmede het ene volk na het andere getroffen wordt en waaraan geen macht ter wereld schijnt te kunnen weerstaan. Wanneer alle volken, welke thans zuchten onder de dwingelandij van deze barbaren, eens indertijd de handen in elkaar geslagen hadden, toen Oostenrijk als eerste slachtoffer viel van Hitlers machtswellust welk een onweerstaanbare macht zouden ze gevormd hebben tegen de Nazies? En nu wordt de een na de andere onder de voet gelopen en het einde is nog niet te overzien; want er is nog een vrij Turkije, een vrij Spanje, een onbezet Rusland zelfs. Maar hun papieren hebben geen waarde meer, zelfs niet nu dezer dagen de Duitse gezant in Ankara de Nazie Von Papen nog aan Turkije verklaard heeft, dat Duitsland zulke vreedzame bedoelingen heeft met dat land.

Wat thans in Europa geschiedt, is slechts te vergelijken met de geschiedenis van een Napoleon, die evenals Hitler opgekomen uit niets, ook in waanzinnige trots en verblind door zijn succes, heel Europa wilde veroveren, maar na tegen Rusland zijn eerste klap gekregen te hebben, als een ongelukkige balling op St. Helena stierf.

Zal zo voor Hitler ook eens de dag der vergelding komen en dan ook door de hand van Engeland? Zal het ook in deze strijd weer zijn als in zovele oorlogen, welke het Engelse Imperium voerde, dat het iedere slag verloor, maar de laatste, de beslissende overwinning behield?

Ook van de huidige Balkanstrijd werd eergisteren al gemeld, dat deze strijd voor de geallieërden reeds half verloren was. Maar waar blijven dan ook de Engelsen, zo vraagt een ieder zich af. Reeds weken geleden liepen er geruchten van grote troepenverschepingen naar Griekenland en inderdaad blijkt uit de Duitse successen in Noord Afrika, dat het leger van Generaal Wavell daar niet meer is. Men spreekt zelfs van vrijgekomen troepen in Oost Afrika, welke ook op het Griekse front kunnen worden ingezet; maar nu we dit schrijven, zijn de Duitsers nog niet met Engelse strijdkrachten in contact geweest en vernemen we alleen dat de Engelsen zouden zitten in een tweede verdedigingslinie, lopende van Albanië naar de Aegeïsche Zee. Men spreekt zelfs van een beslissende slag, welke daar zal geleverd worden. Dit zou dan zijn om de Metaxaslinie aan welke verdedigingsgordel meer dan een millioen drachmen werden uitgegeven.

Begonnen in de zomer van 1936, omvat de Metaxaslinie niet minder dan 3000 betononderstanden. Zó is er een ware stad onder de aarde gebouwd, waar zelfs een kleine spoorweg het verkeer onderhoudt voor de distributie van munitie.

Wanneer we echter weten, wat de Duitsers met een Maginotlinie deden, dan begrijpen we, dat een Metaxaslinie voor hun geweld slechts een kleinigheid is. Bovendien: wat zijn deze stellingen waard tegenover de moderne mechanisatie en luchtoorlog? Wanneer we vergelijken hoe lang de legers in 1914—1918 er over deden om door de bergen van de Balkan op te schieten en hoe snel thans Joegoslavië neerlag, vooral door de kracht van het moderne luchtwapen.

Churchill echter deelde dezer dagen mede, dat voor de slag van Griekenland de Generaals Dill, Wavell en de Griek Papagas aan de regeringen een gezond plan hebben geadviseerd, waardoor goede kans op succes gegeven werd. Thans, aldus Churchill, moet worden gezien hoe goed de risico's en plichten zijn beoordeeld.

Met Churchill dus zullen wij dezer dagen moeten afwachten of de plannen der geallieërden ook werkelijk succes zullen kunnen boeken.

Wel indroevig echter voor deze Christelijke beschaving, dat we in deze Paasdagen een verschrikkelijke strijd te wachten hebben. Voor den waren Christen echter zal al dit strijdgewoel niets afdoen aan de ware Paasvrede, welke Christus ons geven zal; maar waarvan Hij ook gezegd heeft, dat het geen vrede is, zoals de wereld die geeft.

De Joden zaten en aten.

Unieke plechtigheid vond plaats bij de Snoga.

Gisteravond zaten velen bij de Synagoge „Mikve", de „Snoga", op het binnenplein aan tafels. Rabbijn Jessurun Cardoze zat voor en hield de Hagada. Deze Hagada is een dienst. die bijna nergens ter wereld publiek gehouden wordt. Curaçao is in dit opzicht uniek. Het is overal een huiselijke plechtigheid, waarin de vader verhaalt. Exodus 12 : 26—27 geeft antwoord op de vraag,wat de Hagada eigenlijk is.

„En wanneer uw kinderen u zullen vragen: waartoe is deze dienst? dan zult gij zeggen: het is een **overschrijdingsoffer** voor God, die de huizen der kinderen Israëls in Egypte **overschreed** toen hij de Egyptenaren sloeg, en onze huizen redde......"

En vers 42 voegt daarbij, dat diezelfde nacht des Heren ook voor alle kinderen Israëls en hun komende generaties een van biezondere inachtneming zal zijn.

Alle eeuwen door hebben de Joden de uittocht uit Egypte 15e eeuw voor Chr. herdacht, zowel als volk als individueel:

„......opdat **gij de** dag, waarop gij uit Egypte getrokken zijt, **al** uw levensdagen zult gedenken......"

(Deuteronomium XVI vers 3).

Ook in de **dagelijkse** gebeden der Joodse liturgie komen herinneringen aan dit gebeuren vaak terug. Enerzijds omdat door die uittocht de Joodse Staat feitelijk in de kiem gesticht werd, anderszijds, omdat heel het religieustechnische denken van de Joodse theologie erop gebaseerd werd, nl. de schone Joodse moraal, die leert geen wrok te koesteren, doch anderen te bezwaren voor het leed, dat den Joden zelven in het diensthuis van Egypte is overkomen.

Niet overal nu is het Joodse godsdienstige leven met al zijn schone ceremoniën ten volle in tact gebleven. Door oorzaken van allerlei aard politieke, zowel als economische, vindt men op vele plaatsen, waar een Israëlietische gemeenschap van kleinere of grotere omvang bestaat, een vervaging en vervlakking van wat eens werkelijk en waarachtig Jodendom genoemd kon worden.

Sedert de verwoesting van de tweede Tempel (in het jaar 70 na Chr.), en de ondergang van de Joodse staat, hebben de kinderen Israëls zich in de landen der ballingschap slechts ten koste van vele offers kunnen handhaven en niet zelden moesten zij het **grondgebied**, waar zij zich aanvankelijk vrij en veilig waanden, met achterlating van alles, wat zij daar hadden opgebouwd, verlaten om een nieuw plekje grond te ontdekken, waar hun het leven werd gegund en dragelijk gemaakt. En juist tegenwoordig ziet men ook een herhaling van wat reeds zovele malen door alle eeuwen heen het lot van het uit zijn land verdreven volk is geweest.

Practisch overal echter is de Hagada nog in ere.

Overal wordt zij **thuis** gehouden, op slechts enkele plaatsen, o.a. Curaçao, gezamenlijk.

De Nederlandse vertaling van Hagada luidt: **vertelling.** Het is een plicht om op de avond van het Paasfeest den huisgenoten uitvoerig omtrent de uittocht van Egypte te verhalen. De Joodse schriftelijke leer op Thora schrijft zulks bij herhaling en nadrukkelijk voor. De Hagada is ontstaan na de verwoesting van de tempel, toen het niet meer mogelijk was te Jeruzalem het Pésach-offer te brengen. De geleerden uit die tijd hebben toen om een juiste naleving van het belangrijke gebod: „wehigadté lebienchá" (en gij zult uw zoon vertellen) voor het nageslacht mogelijk te maken, een reeks van verhandelingen omtrent de uittocht van Egypte opgesteld en deze tezamen met psalmen en dankgebeden tot één geheel in een bepaalde volgorde gerangschikt. Vandaar, dat de voordracht van de Hagada ook wel aangeduid wordt met het Hebreeuwse woord **seder,** hetgeen **volgorde** betekent.

De Hagada, het keurig geordende boekje, waaruit de Joodse vaders van Israëls bevrijding uit Egypte verhalen, is in het Hebreeuws geschreven en wordt ook in die taal voorgedragen. Het spreekt echter van' zelf, dat het nimmer de bedoeling geweest is dit programma zonder meer maar in een vlot tempo af te handelen. Zelfs in een gezelschap van personen, die allen de Hebreeuwse taal machtig zijn en het voorgelezene volkomen verstaan, is het de plicht van hem, die de Hagada leidt, het een en ander nader en uitvoeriger te verklaren. Hieruit volgt, dat het zéker van het grootste gewicht is het verhandelde toe te lichten, indien de aanwezigen **niet** op de hoogte zijn van de inhoud en strekking dier voordracht.

Overal nu heeft deze Hagada „en famile" plaats. Sinds enige jaren wordt de plechtigheid op Curaçao evenwel publiek-gezamenlijk verricht, een pakkende band van saamhorigheid.

In de „Snoga" werd gisteravond allereerst het avondgebed gehouden. Daarna trok de gemeente naar buiten, zette zich aan tafels en de Hagada, de vertaling, werd door Rabbijn Jessurun Cardozo voorgedragen. Symbolische gerechten aten de verzameldcn, waaronder de élite van de Curaçaose Jodenheid aanwezig was. Vier glazen rituele **wijn, Karpas** (aardvruchten, radijsjes), **mazotn** (ongezuurde broden ter herinnering aan het zware leven in Egypte, waar de Joden zo hard moesten werken, dat men het brood niet eens kon laten gisten, die mazoth (is het brood der ellende), **maror** (bittere kruiden of groenten, herinnering aan het feit, dat de Egyptenaren den Joden het leven verbitterden) en tenslotte **charosjet** (rozijnen, amandelen, wijn samengemengd tot een kleiachtige massa, herinnerend aan leem- en kleiwerk in Egypte).

Het is steeds weer treffend, hoe de Joden na hun gruwzame verspreiding toch steeds bijeen blijven. De godsdienst is daarbij zeker een van de grootste momenten, en wanneer men op Curaçao een plechtigheid bijwoont ter herinnering aan een feit, dat in het duister verleden (wat weten wij er eigenlijk van?) plaats vond in Egypte, dan betreurt men het eigenlijk, dat het moderne Jodendom zulk een schatting aan materialisme en vrijdenkerij betaalt. De avond van gisteren was in dat verband sprekend. Immers, Exodus schreef voor een „leel sjiemoeriem", een nacht van biezondere inachtneming. Een nacht, die door de komende geslachten nimmer mocht worden vergeten, omdat Israël daarin voor het eerst **als volk** een Goddelijk gebod, dat der Pésach-viering, te volbrengen kreeg. Het moest begrijpen, dat de ware vrijheid slechts gewaarborgd kon worden door de erkenning van Gods almacht en het onvoorwaardelijk opvolgen van Zijn geboden. De Heer der Wereld had immers Zijn volk tot een bepaald doel bevrijd: „Zend Mijn volk heen, **opdat het Mij diene",** aldus bij herhaling Gods bevel tot den onwilligen Pharao.

BUITENLAND.

DE PAUS SPREEKT OP ZONDAG.

Het Vaticaan maakte bekend, dat Z.H. Paus op Zondag 13 uur zijn Paasboodschap zal uitspreken. (Dit is ongeveer half zeven 's morgens Cur. Tijd, Red.). Zijn woorden in het Italiaans zullen worden uitgezonden op de golflengte van 31.06 en 19.84 meter.

GENERAAL O'CONNOR GEVANGEN.

De Engelsen gaven toe, dat een van de zes generaals die door de Duitse en Italiaanse troepen in Libyë werden gevangen genomen, is Luitenant Generaal Sir Richard Nugent O,Connor, een der besten van het Britse Leger en de rechterhand van Generaal Wavell.

ISTANBUL WORDT GEËVACUEERD

De Turkse Regering gaf een communiqué uit, waarin deze het raadzaam vond dat personen van de volgende categorieën die in Istanbul leven de stad zouden verlaten: Wezen, bejaarde personen die civiele of militaire pensioenen ontvangen, zij die niet verbonden zijn bij de industrie voor de defensie en personen zonder beroep. Deze personen zullen met boten door de Regering worden gezonden naar een ander deel van het land met uitzondering van de volgende: Thracië, Izmir (d.i. Smyrna), Ankara en Erzeroum.

11 Pond bagage mag door elken persoon worden meegenomen. Aan de personen van Istanbul, die zich te voegen hebben bij bekenden in Anatolië met uitzondering van de plaatsen Izmir (d.i. Smyrna), Ankara en Erzeroum, zal worden toegestaan zulks te doen met de treinen of- boten van de Regering, doch slechts op aanvraag tot 15 April aanstaande.

KROATEN VORMEN EEN NIEUWE STAAT.

Het officiële Duitse nieuwsagentschap DNB maakte de vorming bekend van een nieuwe Onafhankelijke Kroatische Staat. De Joegoslavische Vice-Premier Vladimir Macek, die sprak door de radio te Zagreb deelde mede, dat Ante Pavelic, Hoofd van de „Ustasji'," de terroristische organisatie, die de moord op Koning Alexander in 1934 heeft beraamd, Chef van de nieuwe Staat zal zijn. Macek zou hebben gezegd, dat hij ook deel zou hebben in het nieuwe regiem en vroeg het volk om de Duitse en Kroatische vlaggen uit te steken. Pavelic is in Italië geweest, sedert hij door de Joegoslavische Regering werd ter dood veroordeeld, op grond dat hij had samengezworen voor de moord op Alexander. Als het rapport betreffende de vorming van een nieuwe Kroatische Staat waar is, zal een derde van Joegoslavië in het kamp van de asmogendheden worden gehaald.

Macek deelde aan het Kroatische volk mede: „Op dit ogenblik is Generaal Sladko Kvaternik reeds benoemd tot Vice-Premier van de nieuwe Regering en heeft hij de administratie in handen genomen.

Macek, de Leider der Kroaten, zou twee dagen geleden naar Zagreb zijn teruggekeerd en de Regering van Premier Simovic, waarin hij Vice-Premier was, hebben verlaten. Hij verklaarde toen, dat hij „deze beslissende uren met zijn volk wenste mede te maken". Het agentschap deelde niet mede, of het Duitse leger Zagreb had bereikt.

In gezaghebbende Londense kringen zeide men, dat indien het bericht betreffende een nieuwe Kroatische Staat waar is, dit zuiver propaganda is, waardoor met een oude naam een nieuwe z.g. onafhankelijkheid staat wordt opgericht in het gebied, voor het behoud daarvan de Joegoslavische legers strijden.

ENGELAND TREKT TROEPEN UIT OOST-AFRIKA TERUG.

Engeland maakte bekend, dat aangezien thans de Oost-afrikaanse veldtocht feitelijk tot een eind is gekomen door de val van Massawa, de haven van Eritrea aan de Rode Zee, men troepen uit die gebieden terugtrekt.

Toegegeven werd verder, dat de Imperiale strijdkrachten in Libyë nog steeds in strijd gewikkeld waren met de gepantserde as-troepen, die naar het Oosten oprukken.

JOEGOSLAVEN OP HONGAARS GRONDGEBIED.

De Hongaarse Regering protesteerde energiek tegen nieuwe schendingen van de Hongaarse grens door de Joegoslaven. Ongeveer 20 Joegoslavische soldaten drongen Hongaars grondgebied Dinsdagnacht binnen, doch werden na korte schermutselingen gedwongen zich terug te trekken.

LUCHTVAART COMMUNIQUE VAN CAIRO

Het Luchtvaart communiqué van Caïro deelde mede, dat bij de verovering van Addis Abeba de overblijfselen van 31 vijandelijke vliegtuigen werden gevonden, welke beschadigd stonden op het vliegveld.

14 Toestellen waaronder 5 gevechtsvliegtuigen waren uitgebrand. 3 Gevechtsvliegtuigen waren beschadigd door machinegeweerkogels en bovendien bevonden zich er de fuselage en stukken van 8 anderen. Sommige van de beschadigde vliegtuigen zijn te herstellen. In Eritrea werd voor de verovering van Massawa door vliegtuigen van de Royal Airforce en Rhodesische eskaders de vijandelijke posities en kanonnenemplacementen op de Mount Umberto aangevallen. De schepen in de haven die de Britse troepen beschoten werden gebombardeerd. Een schip werd geraakt terwijl verschillende anderen nauwelijks aan de bommen ontkwamen. Op de andere fronten in Italiaans Oost-Afrika gaven de Britse vliegtuigen steun aan de voorttrekkende troepen. In de Balkan werden niettegenstaande buitengewoon slecht weer de Duitse voertuigen die de troepen vervoerden systematisch met machinegeweervuur bestookt in de Kilkis en Polycastron gebieden in het Noordoosten van Griekenland. Veel doden werden daardoor veroorzaakt. Ook werden te Axioyupolis bomaanvallen uitgevoerd op vijandelijke concentraties van motortransporten en op bruggen. In Libyë werden in Cyrenaica door zowel de Britse bommenwerpers als gevechtsvliegtuigen de vijandelijke colonnes aangevallen, waardoor verschillende doden werden veroorzaakt en veel schade werd aangericht. Enstige stormen hinderden de operaties. Al de Britse vliegtuigen keerden terug.

DE NIEUWE GRIEKSE VERDEDIGINGSLIJN.

De Britse en Griekse legers groeven zich in hun nieuwe verdedigingslijn van 100 mijl, welke loopt door Noord Griekenland, terwijl de Duitsers zich reeds bij de Italianen in Albanië hebben gevoegd, zich gereed makend voor een zwenking naar het Zuiden.

De nieuwe Griekse lijn loopt van Florina in Zuid-Albanië langs de berg Olympus naar de Golf van Thessaloniki. Aan de linkervleugel is deze lijn geankerd door de 8.500 voet hogere berg Perista en het Prespameer en loopt door de stad Kozani verder naar de 9.500 voet hoge berg Olympus en veder naar het Oosten tot de Golf van Thessaloniki.

EDEN EN DILL TERUG NAAR ENGELAND.

De Britse Minister van Buitenlandse Zaken Anthony Eden en het Hoofd van de Britse Imperiale Generale Staf Sir John Dill keerden naar Engeland terug.

BIJ DE VAL VAN ADDIS ABEBA.

4.000 Italianen en 1000 inlanders werden gevangen genomen bij de val van Addis Abeba. De uitgezonden patrouilles wisten gisteren verder nog 1.450 Italianen en 900 Afrikanen te overrompelen. Twee Britse officieren en 18 Zuidafrikaanse bestuurders van motortransporten namen 800 Italianen te Awash gevangen.

GRIEKEN ZIJN VASTBESLOTEN DOOR TE VECHTEN.

De Grieken verklaarden, dat hun hoofdleger nog steeds intact is, niettegenstaande het feit, dat men enkele strijdkrachten in het geïsoleerde Thracië heeft verloren en spraken hun vastbeslotenheid uit om met de Britse hulp de invallers op de juiste tijd en op de juiste plaats af te slaan.

ZAGREB IN DUITSE HANDEN.

De Duitse radio deelde mede, dat volgens een bekendmaking van het Duitse Hoofdkwartier de Duitse troepen op 10 April onder gejuich van de bevolking Zagreb, de hoofdstad van Kroatië binnen zijn getrokken.

Kerkberichten

Week van Zon. 13 t/m 19 April.
Hoogfeest van Pasen.
In de ritus der Dominicanen:

[KA]THEDRALE ST. ANNA-KERK, Otrabanda.
[Pas]toor: M.J. v.d. Elsen O.P., tel. 1507

Zondag:
[.]45 H. Mis (P)
— Uitreiking H. Communie
— H. Mis (kinderen) (P).
— Pontificale Hoogmis. Communie [...]iken om 8.15 en 8.45.
— Plechtig Lof.

Weekdagen:
— en 6.30 H. Mis
[...]re avond 19 uur Rozenhoedje.
H.H. Missen om 6.— en 7.— uur.
8.30 gezongen H. Mis.
19.— Lof.
6.— Gezongen H. Mis voor de [...]e.
[Biec]hten: 's morg. na mis, 's av. na [Roz]enhoedje, op verzoek en Zaterdag.

[RO]ZENKRANSKERK, Pietermaai
[Pas]toor: C. v.d. Looy, O.P. tel. 2170, spreekuren: 8 uur en 19.45 uur.

Zondag:
[.]0 en 6.— H. Mis
[.] H. Mis (speciaal voor kinderen)
— Plechtige Hoogmis.
— Plechtig Lof.

Weekdagen:
[.]0 H. Mis (beh. Za.)
— en 6.30 H. Mis
— Rozenhoedje
[.]: 6.30 Gezongen H. Mis.
[.]: 19.30 Congregatie jongens.
6.— Gezongen H. Mis voor de [...]de.
Zaterdag 7.— H. Mis (kind.).
Biechten: na Rozenhoedje. Zaterdag 16 uur.

[H]. FAMILIE-KERK, San Mateo.
[P]astoor: Th. Exler, O.P., tel. 2413.

Zondag:
[.]45 en 6.30 H. Mis (P)
— Uitreiking H. Communie.
[.]45 H. Mis voor kinderen
— Plechtige Hoogmis
— Plechtig Lof met feestpreek (P)

Weekdagen:
[M]a.: 7.— Gezongen H. Mis
[D]o.: 19.— Bijeenkomst St. Tharcisius
[.] 7.— Congregatie voor de meisjes
[.] 6.— Gezongen H. Mis voor de [vr]ede.
Biechten: na Rozenhoedje. Zaterdag gehele dag.

H. THERESIA-KERK, Wishi.
[Pa]stoor S. Hagemans O.P., geen telef.. spreekuur: 7 — 8.15 beh. Zondag.

Zondag:
[.]— H. Mis (P); 8.— Hoogmis (P); [.].30 Lof.
[W]eekd.: 6.30 H. Mis (behalve Zat.).
[O]p Zat. 7 uur H. Mis voor kind.
[Bi]echten: 's morgens na H. Mis tot [.] uur; Zat. van 16 — 19 uur.

KERK O.L.V. VAN DE [...]BERG CARMEL, Groot Kwartier.
[Pa]stoor P. Elie O.P., tel. 8, dan vragen [na]ar Pastorie Groot Kwartier., spreek[uu]r: 8 — 10 uur, Zon-, feest- en weekdagen.

Zondag:
[.]5.— H. Mis met generale H. Comm.
7.— Gezongen H. Mis voor de kind.
8.15 Plechtige Hoogmis, gezongen door het Ned. koor.
19.— Plechtig Lof, gezongen door het Ned. mannenkoor. Predicatie in het Nederlands door pater Ph. Offermans O.P.

Weekdagen: 6.30 H. Mis.
Ma.: 7.— Gezongen H. Mis.
Vr. 6.— Gezongen H. Mis voor de vrede.
Za.: 6.30 Kindermis.
Biechten: elke dag na H. Mis en Zaterdagmiddag.

KAPEL ST. MARTINUS-GEST.
Zo.: 7.— H. Mis 16.— Lof.
Weekd. 6.— H. Mis.
Di.: 16.— Lof.

P of N achter een functie wil zeggen, da preek of gebeden in de Papiamentse resp Nederlandse taal gehouden worden.

NEDERLAND

R.K. MISSIE IN SURINAME.

Op 2e Paasdag zal in Paramaribo een hulding der jeugdverenigingen plaats hebben ter herdenking van het feit, dat de Paters Redemptoristen 75 jaar in Surname werkzaam zijn. Op 20 April zal er een manifestatie plaats hebben op het Patronaatsterrein.

Hier volgt de samenstelling van het Ere-Comité, ter herdenking van het 75-jarig verblijf der Redemptoristen in Suriname.

Beschermheer: Hr. Mr. J. C. Brons.
Ere-voorzitster: Mevr. M. A. de Miranda—Suur.

Leden: Het dagelijks Bestuur van. Volksbond St. Jozefbond, Kath. Bouwvakkenver. „St. Clemens", Kath. Jeugd Centrale, Kath. Leven. Kath. Onderwijzers Kring, Sur. Korfbalcentrale. Libanisten-vereniging, Nederl. Guyana Voetbal Bond, Nieuw R.K. Ziekenfonds, Petrus Donders Stichting, Roman-Bharat Roshnie, Theresiastichting, Hoofden der R.K. Stadsscholen, Soeur Crispine, Moeder Aloysia, Frater Paschalis, Soeur Antonine, Moeder Céleste, J. v.d. Bergh, (Sorgvliet), C. Biswamitre, Mevr. Th. Burgos-Schelts, H. Corsten, H. Esser, Ir. A. M. H. Hermans, Mevr. de Wed. P. Kaersenhout— Braumuller, A. Lisse, M. Miranda, A. J. Morpurgo, L. C. Wekker.

Het uitvoerend Comité bestaat uit de navolgende personen:

Fr. M. Engelbert, Voorzitter; H. Sno, Secretaris; J. Rach. Penningmeester; L. Berenos; J. B. Chehin; C. Géara; Mej. J. Raven; J. Volkerts.

Door de Gouvernementspersdienst verstrekt, onder uitsluitende verantwoordelijkheid van de bladen, waaraan het is ontleend.

Natuurlijk zullen de Verenigde Staten helpen.

Oswald Garrison Villard, een vooraanstaand Amerikaans journalist schrijft in de „Detroit Free Press":

„Ik persoonlijk ben zeer bewogen door het noodlot, dat Nederland heeft getroffen, want ik ben daar twee maal geweest na het uitbreken van de oorlog en heb met eigen ogen gezien de bewonderenswaardige wijze waarop de Nederlanders alles aanpakten ondanks de hen omringende bedreigingen en thans bewonder ik hen om de wijze waarop zij zich gedragen in hun weerstand tegen Hitler. Waar ik nu op wil wijzen is: de bewonderenswaardige spirit van alle Nederlanders, die uit Duitse handen zijn weten te blijven. Slechts een van hen — de oudste — heeft aanleiding tot critiek gegeven door terug te gaan. De anderen weten niet van wijken in hun vaste voornemen niet te rusten tot hun land weer vrij zal zijn en natuurlijk zullen de Verenigde Staten hun daarbij helpen. Geen volk waar ter wereld ook maakt meer aanspraak op ons respect dan de Nederlanders, de Noren en de Finnen. Er zijn geen volken met een moediger ziel, groter dapperheid en indrukwekkender deugden ......"

Lof voor Joep Nicolaas.

Joep Nicolaas, de knappe Roermondse glazenier, zwager van den beroemden schrijver Aldons Huxley, woont met zijn vrouw Suzanna, die beeldhouwster is, in New York. In de „N.Y. World Telegram" staat een beschouwing over zijn werk op een tentoonstelling van kerkelijke kunst, die nu in New York wordt gehouden. Het blad is vol lof voor den Nederlander.

Eerlang zal in de voorhal van het Sint Elisabethsgasthuis alhier een groot gebrandschilderd raam van Joep Nicolaas worden aangebracht. Naar zijn ontwerp zal ook de granito-vloer worden uitgevoerd.

Het Nederlandse quota.

De „New York World Telegram" deelt mede, dat het quotum voor Nederlandse immigratie naar de Verenigde Staten dit jaar slechts voor de helft zal worden gebruikt.

Steeds verder.

In Haarlem mogen Joden niet meer in restaurants, cafe's, theaters, openbare badgelegenheden komen. En er mogen zich daar geen Joden meer vestigen. **Een pastoor die zich over dit verbod op scherp afkeurende wijze had uitgelaten is door de Duitsers gearresteerd.**

Olie.

De „New York Times" verneemt uit Berlijn, de vorming van de „Continental Oil Company" die de gehele productie van natuurlijke en synthetische olie in handen heeft. De Duitse afdelingen van de Standard Oil, de Royal Dutch en de Anglo-Irainian zijn de enige die er niet in zijn opgenomen.

Hetzelfde blad deelt uit het jaarverslag van de Shell Union Oil Corp, mede, dat de netto inkomsten over 1940 15.654.678 dollar hebben bedragen hetgeen na aftrek van noodzakelijke bedragen de uitkering van een dividend per gewoon aandeel van 1.05 dollar toestaat. De totale productie van ruwe olie door deze maatschappij bedroeg over 1940 51.052.864 barrels tegen 47.825.985 in 1939. Directeur R.G.A. van der Wonde liet zich zeer gunstig over de stand van zaken uit. Gedurende het afgelopen jaar werd een installatie te Houston opgericht voor de vervaardiging van toluene uit petroleum en de constructie van de fabriek te Wood River III werd beëindigd. Het z.g. „Solutizer-procede" werd in sommige der raffinaderijen voor het eerst toegepast.

Een oorlogsvondst: Gerbrandy.

„Hij is even gezellig en gemoedelijk als hij eruit ziet; hij is een buitengewoon- kenner van het internationale recht. hij is diep godsdienstig en zeer democratisch", aldus schrijft, in de „Chicago Daily News", de bekende journalist William Stoneman in een artikel over den Nederlandsen Minister-President Prof. Gerbrandy. „Hij is een van de vondsten van deze oorlog en zijn stem wordt in Engeland heel duidelijk gehoord. Zijn denkbeelden zijn die van een uiterst intelligent Nederlander. Voor zijn Vaderland heeft hij alles over en bovendien kijkt hij in de toekomst: naar Een nieuw Europa, waarin alle vrije, democratische volken zullen en willen samenwerken voor hun gezamenlijke veiligheid en de instandhouding der Christelijke beginselen."

„Het belangrijkste deel des Koninkrijks".

Toen de Volksraad van Nederlands-Indië gisteren in laatste vergadering van dit zittingsjaar bijeenkwam — op 15 Juni zal de Gouverneur-Generaal het nieuwe zittingsjaar plechtig openen — heeft voorzitter Jonkman een korte rede gehouden, waarin hij o.a. met het oog op de komst van de Ministers Welters en Van Kleffens zeide:

„Wij zullen hen een machtig Nederlands-Indië tonen, het belangrijkste deel van het Koninkrijk trouw aan de Kroon en bereid zijn deel aan de oorlogvoering bij te dragen!"

De Koningin betuigt haar sympathie

Koningin Wilhelmina heeft sympathie-betuigingen getelegrafeerd aan de Koningen van Joegoslavië en Griekenland in hun strijd tegen de As-mogendheden.

De Unie protesteert.

Het orgaan van de Nederlandse Unie protesteert tegen de pogingen van den Duitsen overweldiger om Nederland in het „Germaanse Rijk" te absorberen. Een Duitse krant had, onder ander fraais, de opmerking gemaakt, dat Nederland eens, met vreugde, deel uitmaakte van het Heilig Roomse Rijk. Het Unie-orgaan protesteert hier hevig tegen en schrijft. dat de dagen van het Heilige Roomse Rijk niet kunnen worden vergeleken met de huidige tijd en dat Karel de Grote heel wat meer Nederlander was dan Duitser. Het blad besluit met de woorden:

„Wanneer ons vredige, doch koppige Nederlandse volk voelt, dat Duitse maatregelen verder gaan dan de oorlogstoestand noodzakelijk maakt, dan zal het onmogelijk zijn hen te winnen voor enige constructieve idee."

Kistoko offert.

Bandoeng heeft pleizier in Kistoko. Dat is een arm schoenpoetsertje, een knaap, die sedert Mei vorig jaar iedere dag tien procent van zijn kleine daggeldje offert voor het Prins Bernhardfonds. En iedere dag staat hij in de krant, de onderste op de dagelijkse lijst der contribuanten.

Gestadige stroom.

Een gestadigde stroom van Nederlands-Indische specialisten gaat van Batavia naar Londen. thans zijn weer een aantal vliegtuig-radiotelegrafisten daarheen gegaan om hun plaats onder de striidenden in te nemen.

Ons Hoekje.

Dit zullen de Dames lezen.

ZELFCRITIEK.

Er zullen in onze tijd vele vrouwen zijn, die gekweld worden door de vraag, hoe het mogelijk is, dat er in de twintigste eeuw nog oorlogen gevoerd worden, zo bruut, gewetenloos en wreed.

Ongetwijfeld voelen zij smart en diepe teleurstelling, omdat zij hebben moeten ervaren, dat de mens van heden nog tot dezelfde wandaden in staat blijkt te zijn, als onze barbaarse voorouders in het grijze verleden en dat het culturele peil van de hedendaagse beschaving wèl in intellectuele en wetenschappelijke banen een machtige vlucht heeft genomen, maar dat aan de andere kant de haat, het wederzijds wantrouwen, de partijdigheid, de rassenhaat en de tot de spits gedreven nationale zelfzucht, een toestand in het leven hebben geroepen, die meer op een chaos lijkt, dan op een welgeordend gemeenschapsleven. Zij zullen zich afvragen, of zij iets aan deze verwarring kunnen verbeteren. Zij zullen in hun geweten de vraag stellen, in hoeverre elk mens mede schuldig, mede verantwoordelijk is, aan de mislukking van onze samenleving.

Dat zij, als enkeling, onmachtig zijn in deze woestenij orde te brengen, beseffen zij eveneens. Er is echter iets anders, dat wij vrouwen wèl kunnen doen en naar ik meen, ook verplicht zijn te doen. En dat is, voor het geval, wij niet in ruimer verband kunnen arbeiden, wij ons ten volle moeten geven aan de bouw van ons huwelijk en ons gezin.

De grote maatschappij weerspiegelt zich in het gezin.

Vele fouten, die in de maatschappij vergroot en vergrofd aan het licht komen, kan men in de kiem terugvinden in het gezinsleven. Egoïsme, liefdeloosheid, broederhaat, heerszucht, onverdraagzaamheid, verdeeldheid en andere gebreken, komen in mindere of meerdere mate, onder goede, of slechte leiding verbeterd of verergerd, in elk gezin voor en het kan de voornaamste levensvervulling van menige vrouw en moeder zijn, althans in haar eigen kring, met hart en ziel er voor te waken, dat de sfeer in huis zo harmonisch zij, als mogelijk is. Het gebeurt echter zo dikwijls, dat de vrouw, de moeder, zij, die de kracht dient te zijn, waar elk gelukkig gezin min of meer de invloed van ondergaat, niet met zichzelf in het reine is over verschillende levensvragen en problemen en in haar onmacht, in haar onwetendheid, niet altijd de rechte weg in de doolhof kan vinden.

Het is ook zeer begrijpelijk, dat zij zich in de slingerpaden van die dwaaltuin kan vergissen. Er kunnen immers ontstellend verwarrende levensvragen rijzen; er doen zich tot in elk gezin moeilijkheden voor; problemen, wat de opvoeding betreft, verwikkelingen in de verhouding der ouders onderling, om nog maar te zwijgen van de vele financiële moeilijkheden, die ik in dit geval echter buiten beschouwing wilde laten.

Het zal daarom nodig zijn, dat de vrouw, in de opbouw van haar taak, met zichzelf beginne. Voorlopig zal zij niet anders te doen hebben, dan zo eerlijk, zo streng, zo genadeloos mogelijk, recht tegenover zichzelf te staan en haar eigen, vele fouten te peilen en te ontdekken. Dat gaat niet in één dag. Velen zullen zichzelf eerst in slaap sussen met de mening, dat zij toch altijd haar best hebben gedaan en eerder geprezen, dan gelaakt dienen te worden.

Maar langzamerhand zullen haar blikken scherper worden en zij zullen iets wonderlijks gaan ontdekken, nl.. dat de fouten en tekorten in haar eigen ziel, zich spiegelend schijnen te herhalen in de verwarringen en stoornissen in het gezinsleven. Tot haar verbijstering zullen zij zichzelf moeten bekennen, dat zijzelf, met haar eigen zwakheden, sommige fouten der anderen hebben opgeroepen.

Waar daarentegen de vrouw reëel en zuiver tegenover zichzelf heeft gestaan, zal ook haar invloed zuiver zijn. Zij zal tot haar vreugde bemerken. in hoevele betekenisvolle omstandigheden, haar invloed in gunstige zin zal werken, wanneer zij eenmaal ten volle de houding van innerlijke deemoed heeft aanvaard, waarin een zo vruchtbare en heldere zienswijze kan ontkiemen. Een enkel voorbeeld: Een moeder klaagt, dat haar kind zeer eigenzinnig is, altijd in de contramine. altijd in tegenspraak, waardoor een onrustige sfeer in de onderlinge verhouding is ontstaan. Het kind wordt door deze vrouw gelaakt, beschuldigd. Maar de moeder, die naar de stem van haar geweten luistert, zal moeten toegeven, dat zij zelf dagelijks voedsel geeft aan de eigenzinnigheid van haar kind, doordat zij breedvoerig ingaat op zijn tegenwerpingen en zich beijvert te antwoorden op zijn volhardende vragen ,in een nutteloze discussie, aldus medewerkend, in negatieve zin, aan het onvruchtbaar gekibbel, dat het kind wellicht in zijn onderbewustzijn heeft gezocht.

Eerst wanneer de moeder rustig kan zijn en weet wat zij wil, eerst dan zal zij het kind kunnen leiden en hem het nutteloze van zijn onrust doen gevoelen. Nooit mag de vrouw echter vergeten, dat het kind in zijn geestelijke groei is ,onvolmaakt, wisselvallig. onwetend vooral en dat aan het kind niet dezelfde eisen kunnen worden gesteld als aan den volwassene.

Het schijnt mij toe dat een menigte fouten door deze zelfcritiek kan worden verbeterd. Heeft de vrouw zich aan deze levenshouding overgegeven. dan opent zich een onmetelijk veld: vastgeroeste begrippen ontspannen zich en zijn handelbare klei geworden. De ziel, van haar ondragelijke zelfgenoegzaamheid bevrijd, ontplooit zich en ontvangt onbevangen de verschillende levensindrukken, die klaar en eenvoudig, in werkelijke deemoed kunnen worden opgelost.

Andere moeilijkheden kunnen zich voordoen in de omgang tussen mensen onderling, in het biezonder in de verhouding van den man en de vrouw. in het huwelijk. Hoe vaak komt het niet voor, dat tussen beiden contact-stoornissen optreden, door allerlei oorzaken in het leven geroepen? De oorzaken kunnen buiten beschouwing blijven; de wil, naar deze oorzaken te zoeken, is van meer belang. Hoe gedragen. tijdens deze contact-stoornissen, de twee mensen zich vaak? Behalve, dat zij ook hier de nodige zelfcritiek missen, ontbreekt het hun bovendien aan kameraadschappelijke openhartigheid. In plaats daarvan eisen en verwachten zij. Zij voelen zich te kort gedaan, menen liefdeloos behandeld te worden en voelen zich gegriefd. Zij willen hun gevoelens, door valse schaamte geremd, niet aan het licht brengen. Zij verstoppen die in de doofpot van hun ziel en lopen er wrokkend mee rond. Zij menen er overtuigd van te zijn. dat de ànder schuld heeft.

Zo mogelijk draagt die ander zelfs de gehele schuld. Zij zwijgen verbeten, in hun waardigheid gekrenkt.

Als de mens dit alles kon nalaten en in zichzelf wilde schouwen, dan zou hij tot de erkenning komen, dat de schuld van de tegenpartij niet half zo groot is, als oorspronkelijk werd gedacht. Als de twee mensen wederzijds de moed hebben zichzelf te veroordelen, dan zal een ontspannen klaarheid in hen ontstaan, waardoor zij de gewaarwording krijgen van een naderend geluk.

Zij zullen eerlijk, doch zonder scherpte, samen willen onderzoeken. wat hen van elkaar heeft verwijderd. De oorzaken kunnen zo simpel zijn.

Ze zullen elkaar niet willen beschuldigen, maar het aan den ander overlaten zijn eigen zwakheden te ontdekken. Door deze eerlijkheid is de weg tot toenadering geopend. Schuldbesef maakt deemoedig. Deemoedigheid leidt tot nadenken. Nadenken tot begrip.

In deze gezuiverde atmosfeer kan de liefde haar arbeid verrichten.

IN ÉÉN HALFUUR.

Moet het werkelijk zo lang duren. voor er een eenvoudige en smakelijke maaltijd is bereid? Vele vrouwen vragen zich dat af.

Wat is — in dit verband — lang?

Tien minuten is wat kort — al zien de Franse kooksters er kans toe — om een maaltijd volgens Nederlandse begrippen te bereiden. Maar in dertig minuten, in een half uur. is heel wat te verzetten.

Hieronder volgen twee menu's, die in een half uur kunnen worden klaargemaakt. Ook zonder ervaring op kookgebied, kunnen de hier beschreven maaltijden in korte tijd worden bereid. maar niet zonder dat de kookster zich in deze korte tijd concentreert op het werk. waarmee zij bezig is.

Snelbouillon.
Rijst met kaas en uien (voor twee personen).

300 gram gemalen soepvlees:
2 beschuitjes;
4 dl. water:
iets zout;
desverk. ½ citroen.

Het gemalen vlees opzetten met twee bouillonkoppen water en iets zout. Ongeveer 20 minuten laten trekken, door een fijn theezeefje zeven en in de bouillonkoppen opdienen met een beschuitje of cracker, eventueel een vierde partje citroen.

230 gram rijst;
100 gram pikante kaas:
½ liter water:
zout;
1 grote ui;
40 gram boter;
wat Maggi's aroma.

De ui snipperen en met de hete boter even fruiten, hierbij de gewassen rijst doen, even meefruiten. Het water en iets zout toevoegen. Op een zacht vuur in een dichtgedekte pan gaar laten worden (20 min.).

De gemalen kaas, het Maggi's aroma en verdere eventueel toevoegsels op het laatste ogenblik door de volstrekt niet droge rijst roeren. Dadelijk opdienen.

Koude maaltijd van rijst, mayonnaise, harde eieren, komkommer- of tomatensla en grote garnalen.

250 gram rijst:
½ liter water:
iets zout.

De rijst goed wassen, door ze in een vergiet te doen en dit in een teiltje met water te zetten. De rijst tussen de handen wassen en het water enige malen verversen. Door de rijst met vergiet en al uit het water te nemen, gaan alle rijstkorrels zonder moeite mee. De gewassen rijst opzetten met 2 x zoveel (dat is dus 3 dl.) water en iets zout, vlug aan de kook brengen en langzaam gaar laten worden. B.v. in kranten verpakken en daarin gaar laten worden.

Ongeveer 3 lepels mayonnaise.

Door de koude rijst roeren, zodat de korrels juist aan elkaar plakken. de rijst vooral niet te vet maken.

3 eieren hard koken. koud laten worden en halveren.

1 kleine komkommer of 4 grote tomaten;
wat zout en kruiden;
2 lepels mayonnaise.

Komkommer schillen. wassen en in plakjes schaven of tot sambal trekken. de tomaten wassen. ontvellen en in plakjes snijden.

Op het laatste ogenblik de komkommer of tomaat vermengen met zout, kruiden en mayonnaise.

1 klein potje shrimps of grote garnalen.

Open maken en uit laten lekken.

Op een grote schotel in het midden de rijst stapelen, rondom afwisselend de halve eieren, komkommer- of/en tomatensla en shrimps leggen. Met een bosje peterselie garneren.

Mayonaisse extra presenteren. voor wie het geheel te droog mocht vinden.

Van de mayonnaise eventueel een geurige ravigottesaus maken door er véél fijngesneden groene kruiden door te roeren (peterselie. een snippertje uit b.v.).

NEDERLAND

DE KONINGIN HEEFT GESPROKEN.

Gisteren heeft Koningin Wilhelmina een rede voor Radio-Oranje gehouden, waarin Zij een woord van eerbiedige herinnering heeft gewijd aan de gedachtenis van de Nederlanders, die hun leven voor het Vaderland hebben gegeven en waarin Zij uitdrukking heeft gegeven aan de vaste wil van alle Nederlanders om de strijd voor de bevrijding des Vaderlands tot het blijde einde voort te zetten.

„Onze gedachten", zo zeide Hare Majesteit, „gaan uit naar allen van de oudsten tot de jongsten, die op enigerlei wijze ten gevolge van de oorlog of van de bezetting bezweken zijn; diep bewogen leven wij mee met hen, die achterblijven in smart en droefenis. Werkelijk, de eenmaal herwonnen vrijheid en onafhankelijkheid zullen met een hoge prijs aan bloed en tranen gekocht zijn. Over al die smart en alle graven zal op Paasmorgen het licht schijnen. Als wij in de donkerste uren van ons leven God niet los laten, zullen wij de overwinning behalen."

PRINSES JULIANA ZAL ZONDAG EEN RADIOREDE HOUDEN.

De Gouvernementspersdienst deelt mede:

Prinses Juliana zal Zondag ter gelegenheid van Pasen een radio-rede houden onder de titel: „Wij zullen herleven", van 18.05 uur tot 19 uur (Eastern St. tijd) dus om 18.35 uur Curaçaose tijd. De golflengte zal nader worden bekend gemaakt.

Verder spreken voor deze uitzending de Belgische Gezant in de Verenigde Staten Teunis, Olga Hurban, de Amerikaanse echtgenote van den Tsjechischen Gezant, Prins Jean van Luxemburg, kroonprins Olav van Noorwegen en Paderewski, den bejaarden pianist en oud-president van Polen. Deze laatste zal uit Florida spreken. Onze Prinses uit Montreal. De anderen uit New York.

Prinses Juliana. die zal worden ingeleid door Gezantschapsraad Baron van Boetzelaer van Dubbeldam (Gezant Loudon is op weg naar Nederlands Indië), zal spreken over de idee der Herrijzenis, zoals die ook wordt belichaamd in de kreet: „Nederland zal herrijzen".

Onze Prinses zal dan verder spreken over het feit, dat alle Nederlanders verbonden zijn door banden van begrijpen en van sympathie.

DE GROTE ROOF.

Alle eigendommen en bezittingen van het Nederlandse Leger des Heils zijn door de Duitsers in beslag genomen.

Het jaarverslag van de eerste Nederlandse Scheepsverband Maatschappen deelt mede, dat de Duitsers op grote schaal schepen tussen de 200 en 600 ton hebben gerequireerd.

DIVIDEND.

Wilton-Feijenoord geeft een dividend van 5% (preferent) en 10% (gewoon).

OUD MAASBODE-CORRESPONDENT NAAR SURINAME.

De Londense corespondent Boas (tot de r.k. kerk bekeerd uit het jodendom) van de Maasbode is benoemd tot chef van de Gouvernementspersdienst te Paramaribo. De Heer Boas hoopt eind Mei zijn werk te kunnen aanvangen.

CURACAO.

ROZENKRANSKERK.

Verkeerdelijk is gemeld, dat op Tweede Paasdag de gezongen H. Mis zal plaats vinden om 6.30 uur. Dit moet zijn 7.— uur.

GENEESKUNDIGE DIENST.

De Dienst in het stadsdistrict wordt waargenomen:

Van 12 April 18 uur af tot 13 April 18 uur door den gouvernements-geneeskundige: A. van der Sar, arts, Hoogstraat 50, Telefoon No. 1786; van 13 April 18 uur af tot 14 April 20 uur door den gouvernements-geneeskundige: E. van der Kuyp, Park Hotel (Frederikstraat 84), Telefoon No. 2331.

CUROM-NIEUWS.

Programma Zo.: 11.00 Koraal Preludes— Joh. Seb. Bach.
11.30 Gewijde Cantate.
12.20 Symphonie No. 6 Beethoven, uitgegeven door het Kon. Phil. orkest o.l.v. Felix Weingartner.
13.00 Nieuwsberichten. Wilhelmus, sluiting.

Programma Ma.: 10.00 Uitzending vanuit de sociëteit de „Gezelligheid" van het officiële gedeelte van de herdenking van het 70-jarig bestaan.
11.30 Gevariëerd Programma.
12.15 Nieuwsberichten.
13.30 Wilhelmus, sluiting.
19.30 Kamermuziek.
20.30 Nederlands Nieuws en Nieuwsberichten.
20.45 Symphonische Werken.
21.45 Wilhelmus, sluiting.

Programma Di.: 8.35 Nieuwsbulletin.
12.15 Nieuwsbulletin, gevolgd door lunchmuziek.
18.30 Kinderrevue, verzorgd door tante Marta.
19.30 Curaçaos Genootschap der Wetenschappen.
20.45 Nederlands Nieuws en Nieuwsberichten.
23.00 Wilhelmus, sluiting.

De luisteraars willen hun toestel wel zo zacht afstellen, dat ook hun buren of huisgenoten van hùn radio kunnen genieten, kunnen praten en eventueel rusten.

CUROM OVER JOEGOSLAVIË.

Om 20 uur vanavond zal Dr. Joh. Hartog, Hoofdredacteur van „Dagblad Amigoe di Curaçao" spreken over Joegoslavië (20 minuten).

CURAÇAO—ARUBA.

De beide komende Paasdagen beloven voor de Curaçaose Voetbal-Bond zeer belangrijke dagen te worden, niet alleen vanwege de op Aruba te spelen voetbalwedstrijden door het voorlopig Bondselftal, doch ook, omdat naar alle waarschijnlijkheid in die dagen de grondslagen zullen worden gelegd voor een blijvende en hechte samenwerking met onze zusterorganisatie, de Aruba Voetbalbond, in de vorm van een overkappingsorganisatie voor beide Bonden.

De Voorzitter van de C.V.B. zal met een Bestuurslid daartoe met de Paasdagen naar Aruba gaan, terwijl ditmaal ter beoordeling van de capaciteiten van de diverse aangewezen spelers, ook de Elftal-Commissie, onder leiding van haar Voorzitter, den Heer G. Geldens, de wedstrijden op Aruba zal bijwonen.

Het elftal met de Commissie vertrekt per extra vliegtuig Zondagmorgen, 13 April e.k., reeds te half acht uur, naar Aruba, teneinde de spelers in de gelegenheid te stellen aan hun kerkelijke plichten te voldoen.

De spelers keren Maandagmiddag, den 14en April e.k., te omstreeks 6 uur weer op Curaçao terug.

Er zal een wedstrijd gespeeld worden om de bekende „Harold-Oduberbeker", die reeds 2 x door Curaçao en 1 maal door Aruba gewonnen werd, terwijl een nieuwe tropee, de „Dagmar-Tropee", welwillend ter beschikking gesteld werd als wisselprijs door het filiaal van „Wimco" op Aruba. De wedstrijd voor deze tropee zal de eerste zijn.

Voor de wedstrijden op Aruba zijn de navolgende spelers door het Bondsbestuur aangewezen:

E. Vos (Hercules); M. Davelaar (SUBT); A. Maduro, SUBT); J. Scorea (Volharding); G. Rosario (RCC); H. Confessor (Hercules); M. Hernandez (SUBT); H. Nahar (Transvaal); G. Pardo (Jong Holland) Bernabela (SUBT); H. Panneflek (RCC); Salcedo (SUBT); J. Royer (Volharding); J. Pietersz (SUBT); P. Jansen (Jong Holland); Curiël (Hercules) en A. de Koop (Transvaal).

Als aanvoerder zal optreden: A. Maduro.

Aan deze mededelingen kan nog worden toegevoegd, dat door de C.V.B. op de 30e April a.s. de tweede algemene sportmiddag zal worden georganiseerd ten bate van het Prins Bernhardfonds, waartoe de medewerking van de C.A.B., is verkregen, en op welke middag enkele bizondere verrassingen aan het publiek zullen worden geboden. Reken op Julianadag dus op de sportmiddag op Mundo Nobo.

NOG MEER WERK VAN ECHTPAAR NICOLAAS NAAR CURAÇAO.

Gouverneur deed geschenk.

Elders in dit nummer is reeds sprake van Joep Nicolaas' werk in verband met een tentoonstelling in New York en een raam, dat door hem zal worden gemaakt voor het St. Elisabethsgasthuis alhier.

Mevrouw Suzanna Nicolaas komt in dat bericht ook ter sprake en haar werk — zij is bovenal beeldhouwster — zal eveneens naar Curaçao komen. Z.E. de Gouverneur deed aan de Sint Anna-kerk een beeld cadeau van Sint Filumena — $ 580 — dat door Suzanna Nicolaas zal worden uitgevoerd en vermoedelijk achterin de Sint Annakerk zal komen te staan. Wij zagen het ontwerp reeds en hopen, dat eventueel andere beelden voorin een plaats zullen kunnen ruimen, zodat Sint Filumena voorin zal komen om het oog te verrukken.

Dit geschenk werd gemaakt naar aanleiding van de genezing van mejuffrouw Elisabeth Wouters, die gelijk men zich herinnert, een zeer ernstige ziekte doormaakte omtrent de jaarwisseling.

Haar genezing dankt mejuffrouw Wouters aan God op de voorspraak van St. Filumena. Zoals men zich herinnert, gingen de Paters Van den Elsen, Luyckx en Meussen verleden jaar op weg naar Nederland, doch belandden door de krijg in Lissabon. De gevaarvolle reis had de Paters aangegrepen en op advies van een geestelijke te Lissabon, die een vereerder van de H. Filumena was, wendden zich ook de drie Paters tot haar om van God hulp en bijstand te verkrijgen. Hun gebeden vonden verhoring en kalm verbeidden de drie Curaçaose geestelijken de verdere wisselingen des lots. Pastoor Martinus J. van den Elsen van Sint Anna bracht zodoende een devotie voor deze hier bijna onbekende Heilige op het Eiland. Toen Z.E. de Gouverneur en Mevrouw hun Dochter naar het gasthuis moesten brengen, ried de Pastoor ook eens Filumena's voorspraak in te roepen. Het behaagde God ook ditmaal weer het gebed te verhoren en zoals men zich herinnert, kon mejuffrouw Elisabeth Wouters nog voor haar verjaardag huiswaarts keren.

Als dank bood de Gouverneur thans dit prachtige geschenk aan.

Wie is Sint Filumena?

Wie in de Catacombe van Santa Priscilla te Rome is geweest, heeft daar een plaats gezien, waar een gemeenlijk opschrift staat: **Pax tecum Filumena** (vrede zij u, Filumena). Eerst betrekkelijk kort geleden werd deze oud-christelijke heilige weer ontdekt, en wel op 24 Mei 1802, toen een arbeider aan het graven en bikken was in de genoemde catacombe. Men vond toen tevens haar gebeente. Het bleek te behoren aan een meisje van 14 à 15 jaar oud. Bij haar hoofd vond men een vaas (gebroken), ten teken van haar martelaarschap (in zulke vazen werden enkele druppels van het voor Christus vergoten bloed vergaard). De gewijde resten werden in Rome bewaard, kwamen in 1805 naar Mugnano (bij Napels). Later kwamen relieken van Sint Filumena naar Frankrijk, waar zij tenslotte in Ars belandden. Sint Jean Marie Baptiste Vianney, bekend als de Heilige Pastoor van Ars, werd haar promotor. Men ziet hoe de verering van een bepaalde heilige vaak verspreiding vindt over de gehele wereld.

Heilige Filumena, bid voor ons.

BOTICA'S.

Deze week hebben de volgende botica's de Zondag- en nachtdienst:
Otrabanda: Emma.
Punda: Excelsior.

KATHOLIEKE SPORTCENTRALE.

Tweede Paasdag: **Voetbal:** 2.45 Boca Junior — Utrique Fidelis.
4.30 Excelsior — Jong Bonaire.
Korfbal: Vanwege de wandelwedstrijd wordt de grote match Cito—Vief uitgesteld tot 20 April.

CURAÇAO — ARUBA GAAT VOETBALLEN.

Morgen, Zondag 13 April, zal er een voetbalwedstrijd gehouden worden tussen het Curaçaose elftal en het Arubaanse elftal, voor de tropee „Dagmar", aangeboden door den Heer Jossy Naar.

Maandag, 14 April, zal door dezelfde elftallen gestreden worden om de „Harold-Oduber"-beker. Deze beide wedstrijden zullen plaats hebben op het Wilhelmina-sportpark; er heerst veel enthousiasme voor deze wedstrijden.

BUITENLAND.

GENERAAL WILSON LEIDT BRITSE LEGER IN GRIEKENLAND.

Het Ministerie van Informatie deelde mede, dat Luitenant Generaal Sir Hendy Maitland Wilson, die het Nijlleger aanvoerde bij het offensief in Libyë, in commando is van het Britse leger in Griekenland. Het Ministerie beperkte zich bij de mededeling, dat Wilson het commando voert, doch gaf géén andere bizonderheden, behalve door te zeggen, dat Wilson staat onder opperste leiding van Generaal Papagos, Opperbevelhebber van het Griekse leger. Churchill gaf onlangs een beschrijving van Wilson, waarin hij hem een van de fijnste Britse experts noemde. Wilson is 59 jaar oud en was aanvoerder van de Britse strijdkrachten in Cyrenaica, alsmede militair Gouverneur van die provincie, na de verovering van Benghazi, welke stad thans door de Duitsers en Italianen heroverd is (Londen, (AP) 11.4).

BRITSE EN BELGISCHE LEGATIES VERLATEN BUDAPEST.

De Britse en Belgische legaties verlieten Budapest, de laatste stap, waardoor de diplomatieke relaties met de Hongaarse Regering totaal werden afgebroken. De Ambassadeurs verlieten het land met hun familie en landgenoten per speciale trein naar Moskou (Budapest, (AP) 11.4).

GOEDE VRIJDAG IN HET HEILIG LAND.

Terwijl de oorlog weer wat dichter bij het Heilig Land gekomen is, vierden de pelgrims de Goede Vrijdag op Christelijke wijze door dezelfde weg af te leggen welke Christus zelf eeuwen terug in de kruisweg was gegaan (Jeruzalem, (AP) 11.4).

ENGELSEN VERTROUWEN OP OVERWINNING IN LIBYE

Premier Hussein Sirry Pasha van Egypte verklaarde bij een interview, dat het Britse Opperbevel volkomen vertrouwen heeft in het resultaat van de nieuwe slag die thans in Libyë gaande is, niettegenstaande de overwinningen, die de Duitsers en Italianen pas behaald hebben. Van Britse zijde voegde men daaraan toe, dat de Imperiale troepen, die manoeuvreren ten Oosten van Gebel El Achar, zich in de richting bewegen van de voortrukkende troepen der asmogendheden.

HET IS EEN VOORZORGSMAATREGEL

De Turkse radio deelde mede, dat de Turkse evacuatie van het gebied ten Noorden der Dardanellen slechts een voorzorgsmaatregel is en tegen niemand gericht. Men hoeft zich hierover niet op te winden. Van diplomatieke zijde deelde men mede, dat Franz Von Papen, de Duitse Ambassadeur, aan Saracoglu had verzekerd, dat Duitsland niet van plan is om Turkije aan te vallen. De radio zeide verder, dat het te vroeg is om te beweren, dat het Joegoslavische leger verslagen is en beweerde, dat de Duitse infanterie ver achter de gemotoriseerde eenheden is. Ook zijn de Duitse problemen met het oog op de aanvoerwegen buitengewoon moeilijk (Istanbul, (AP) 11.4).

ALLERLAATSTE NIEUWS

Een Brits nieuwsagentschap rapporteerde officieel van Athene, dat het Griekse hospitaalschip Attiki, door vijandelijke vliegtuigen was gebombardeerd en tot zinken gebracht.

De voorste eenheden van de invallende Duitsers ontmoetten in Griekenland Britse patrouilles ergens tussen Gianitia en de Aegeïsche kust.

Bizonderheden van de ontmoeting zijn erg schaars. Een Duitse colonne, die Griekenland binnentrok door de Bitolj-Pas kwam ten Noorden aan van de steile bergen, waarvan de Engelsen en Grieken vastbesloten zijn, dat Hitlers pantzer-divisies die niet zullen passeren. Bij Florina kwamen de Duitsers in contact met de Grieken.

Intussen deed de Royal Airforce in de nacht van 10 April verwoede aanvallen op de Duitse concentraties in de steden Veles en Prilep in het Zuiden van Joegoslavië en het dorp Kilkis in het Noorden van Griekenland.

Zware bommenwerpers vielen deze concentraties aan, niettegenstaan slechte weer. De volle resultate den niet worden waargenomen bij Prilep volgde een witte gl bomontploffingen. Een lang ge seerd convooi, dat onder dekkin de duisternis naar Kilkis optrok met machinegeweervuur bestook dat grote verwarring ontston waarbij een aantal voertuigen in werd gezet. Verbindingslijnen Galikosgebied werden ook gebo deerd. Gisteren deden bij slecht de Britse bomenwerpers laagvl aanvallen op motortransporten en tussen Bitolj en Prilep. Twee zag men opblazen, terwijl een aantal lorries in brand werd geze dere bommenwerpers wisten niet staande heftige tegenstand va groot aantal vijandelijke gevechts tuigen met succes de belangrijke bij Polykastron op te blazen. In h bied tussen Bitolj en Prilep b deerde een andere formatie een g toriseerde colonne, waarbij vijf werden vernield en zes voertuig brand gezet, terwijl de bommen sen de andere voertuigen ontpl Een spoorlijn werd tweemaal g fen. Van al deze operaties ke twee vliegtuigen niet terug.

Van Duitse zijde deelde men dat in de afgelopen nacht zware vallen werden gedaan op Ports en andere belangrijke objecten in traal Engeland. Munitiefabrieken havenfaciliteiten te Bristol werden gevallen. Portsmouth zou echter zwaarst geleden hebben.

Andere Duitse vliegtuigen v verschillende vliegvelden in het den van Engeland aan.

Bij Athene had een aanval p op de kustgebieden nabij de stad uitbarstingen van de granaten van afweervuur vormden met het maan een schitterende achtergrond voo Acropolis. Twee aanvallers we neergehaald. Een bommenwerper op spectaculaire wijze neergesch door een nachtgevechtsvliegtuig, het nazie-vliegtuig in een lichtst van de zoeklichten werd gevang Toen de bommenwerper ontplofte e vlammen neerstortte, brak een gej los van de duizenden toeschouwe

Dit is de dag, die de Heer gemaakt heeft.

door Pater Michael Möhlmann O. P.

Pasen is het feest van de nieuwe g.

Alle dagen beginnen nieuw in de heid van hun ochtendlijk en verkt ontwaken. Iedere dag is een we dag, bevrijd van de zorgen van teren, die op de stroom van de tijd ggevloeid zijn naar de afgrond van verleden.

Maar hoe gaat het met ons mensen? otidiana vilescunt: het dagelijkse welkt voor ons. En zelfs een dalijks hernieuwen veroudert naar ons vinden. Zo wordt iedere dag met n verjongde en smetteloos openeiende morgen een oude dag voor s, een herhaling, die op onze geest onze leden weegt, die ons vermoeit. wij verlangen naar een nieuw be, naar een kentering in de altijd uere kralensnoer van opgang en ergang. Wij hunkeren naar een euwe dag, wiens morgen breder enstaat dan alle andere morgens, iens morgen stralender is van een ng, herboren licht, wiens ochtend heel gereinigd is van de onzichtare, doch bezwarende bezwangering an het voorbije, het oude. Wij huneren naar een nieuwe dag. Naar de htend van een koele wind doorvaen, terwijl de helle kleuren van een apperende vlag een nieuwe groet aan e azuur-blauwe hemel slaan.

Wij verlangen naar een nieuw begin. De gestadige stroom van het leven, waarin wij treden en die ons geen ijd tot rust of verpozing laat, doet ons verlangen naar een breuk, een stilstand, waarin wij adem kunnen halen en onze schouders kunnen schudden, die verlamd en krampachtig geworden zijn onder de altijd eendere, wegende last. En dan een nieuw begin, hersteld, met een verscherpt en verkwikt bewustzijn, met een nieuwe blijheid en een nieuwe moed.

Want al is het leven ons aller dierbaarste bezit, wij delen er slechts in, zijn er geen heer en meester van. Het leven is machtiger dan wij, een onnoemelijk rijke, maar daardoor zware genade, die de zwakke krachten van geest en lichaam afmat door de majestueuze eentonigheid van haar cadans. En wij hunkeren vermoeid naar een diepe rustpunt, naar een inzinking als een diepe zucht van verlichting, om daarna weer op te veren in een nieuw élan, tot het zelfde leven wel is waar, maar toch verkwikt door een onderbreking, die de grafsteen der wegende eenderheid heeft afgewenteld van ons hart.

Het is bewonderenswaardig, zo soepel en zuiver God zijn bovennatuurlijke heilsorde op het kleed van ons natuurlijk leven, op onze behoeften en pijnen geplooid heeft tot verlichting en verkwikking.

Pasen is het feest van de nieuwe dag, de dag van het herboren leven. In de dagen, die achter ons liggen, is het Leven doodgegaan, gedoofd als een kaars tot de holle leegte van Goede Vrijdag. Wij hebben Jezus op zijn lijdensweg tot de dood vergezeld. Wij hebben dit leven zien doven onder de domper van het slopendste lijden: uit zijn lichaam geperst door een folterende doodsangst. Uit zijn lichaam geslagen door de vlijmende koorden van de geseling. Zijn leven: met zijn Bloed spatte het in het rond, stroomde het op de grond. Bleef het liggen als een plek rode modder op de weg. ens als Hij bezweek en neerstortte onder de last van zijn kruis. Zijn leven vloeide langs de kruisboom, heet en rood, en toen zijn lichaam was leeggebloed, zoals rode wijn weg vloeit uit een gehavende zak, toen boog Hij het vege hoofd over zijn uitputting en stierf.

Een gesloten graf: een ronde steen voor de zwarte mond van een kleine heuvel, dat was het diepte-punt, de rust van de dood, die de eendere cadans van het leven voor enkele dagen brak. De dood overweldigde het Leven. Zij, die in de duisternissen en de schaduwen van de dood gezeten waren, overweldigden het Licht en het Leven, om het de Kruisdood te doen sterven. En wij, die dit bittere lijden, deze smartelijke dood in de afgelopen dagen met innig medeleven hebben gevolgd: was het ons niet of ook de vlam van ons leven doofde in de kille verlatenheid van Goede Vrijdag met zijn naakte altaren, met zijn geopend en ledig tabernakel?

Maar in de ochtendschemer van Paaszaterdag gloeit er een vonk en uit die vonk schiet een vlam, een reine vlam van nieuw vuur: een symbool van nieuw leven, van een nieuwe dag. Want de schemer wijkt voor de zon, die zich verheft aan de horizon als een reus, om met machtige schreden zijn baan over de hemel te gaan. En de morgen breekt open in stralender luister van blauw en goud, doorwaaid van een jongere wind dan alle andere ochtenden.

Dit is Pasen, dit is de nieuwe dag. Zilver rinkelen de altaarschellen, de klokken dreunen van mannelijke vreugde, het orgel jubelt en er is een geur van wierook, waar het altaar in feestkledcren en pracht van bloemen staat.

Gloria! Dit is Pasen, het feest van de nieuwe dag. Met lichte tred gaan wij door deze morgen, er is een lach op ons gezicht en onze groet roepen wij blij en uitgelaten als kinderen.

Gloria! Dit is Pasen, het feest der hernieuwing. Want bij het opgaan der zon is Christus overwinnend stralend verrezen, zich ten hemel verheffend, onweerstaanbaar en machtig als de zon. Heden is Christus van den dode opgestaan tot een leven, dat niet meer veroudert, niet meer vermoeit, dat door de dood niet meer overweldigd kan worden.

Want wij weten het met den Heiligen Paulus: „De verrezen Christus sterft niet meer, en de dood zal Hem niet meer beheersen." Het eeuwige, onsterfelijke leven, ontsproten aan de dood: het is een leven, dat niet voortdreunt in de vermoeiende cadans van de tijd, doch dat stilstaat in een onvergankelijk en stralend „nu".

„Dit is de dag, die de Heer gemaakt heeft", de dag zonder avond; de dag, die enkel één wijde, blauwgouden morgen is. Dit is de dag, die de Heer gemaakt heeft tot lafenis van ons mensenleven, afgemat door de jakkerende jacht van de tijd.

Want op de morgen van Pasen gaat het nieuwe leven en een nieuwe vreugde als een zon voor ons op. Ook in ons is Christus, het Leven, luisterrijk en overvloedig vol uit zijn doodslaap herrezen. Het geeft ons nieuwe moed en nieuwe kracht. Het bezielt ons, het vervult ons van vreugde, licht en koel als de morgen-wind, zodat wij wel zingend door deze zonnige ochtend kunnen gaan.

Een goddelijk leven, een niet verwelkende jeugd, die spelend de tanende krachten van ons leven schraagt: de eeuwige jeugd van ons kindschap Gods. Een nieuwe vreugde, de onbevangen, klare blijdschap, die dit kindschap Gods ons geeft. Een nieuwe bezieling, een nieuwe moed. Dat zijn de kostbare Godsgaven, die Christus na er in pijn en schande voor gestorven te zijn, voor ons ontbloeien laat uit de duisternis, uit de schemer van de dood. Een nieuw leven en een nieuwe vreugde, dat zijn de gaven, die wij heden vieren: de gaven, die de morgen van Pasen wijder, bevrijder, stralender, jonger maakt dan alle andere ochtenden. Om deze gaven vooral is Pasen de dag, die de Heer gemaakt heeft.

Het oude leven, verziekt en verkankerd door onze oude fouten en in het vlees gepekelde zonden, is, ten dode afgemat met Christus ter ruste gegaan achter de gesloten grafsteen van het verleden. Maar Pasen is de dag der stralendste zonsopgang, van de reinste morgenbloei, omdat wij met de zon verrijzen tot een nieuw leven, bevrijd en gereinigd van het oude zuurdeeg van zonde en dood. Wij verrijzen met de zon, hernieuwd en glanzend van goddelijke en onvergankelijke jeugd.

Want het verheerlijkte leven van Christus, bij zijn Verrijzenis ook in ons hart heerlijk verrezen, kan ook in ons door geen dood meer overweldigd worden. Ook van het goddelijk leven onzer ziel heeft Sint Paulus gezegd: „De dood zal het niet meer beheersen". De vloek van de dood, die sinds de zonde van Adam over het menselijk leven ligt, is in de zegening van dit onsterfelijk leven veranderd.

„Elke dag worden wij gedood en wij zijn aan slachtvee gelijk", klaagde de Psalmist, aldus de banvloek belijdende, waarmee hij ons leven geslagen voelde. Elke dag worden wij gedood, langzaam verpletterd onder de last van het leven zelf. Wij worden gedood door al die kwellingen des levens, die op ons drukken als Christus' Kruis en waaraan wij eens, evenals Hij, zullen bezwijken. Maar Christus verrees tot een eeuwige dag, tot een tijdloos en onverwelkbaar leven. Wij verrezen met Hem en door de kracht van dit leven is de ban van de dood over ons gebroken. In elke beproeving immers overwinnen wij glansrijk door Hem, die ons liefheeft. Uit alle vermoeienis, uit elke pijn, uit elke kleine dood van ons dagelijks leven staat glansrijker, zegevierender in ons op, het verheerlijkte leven van Christus tot troost in alle droefheid, tot hulp in zwakheid, tot uiteindelijk herstel van ons ten grave dalend leven.

Want evenals Christus zullen wij eens sterven. Evenals Hij zullen wij eens het dode hoofd, gelaten en verzoend, buigen over al de ellenden, waarvan ons lichaam de wijkplaats is geweest. Men zal ons lichaam afnemen van zijn kruis en het ter ruste leggen ten jongsten dage.

Maar op de klank van de bazuin zal de schemer-oude wereld openbreken tot een nieuwe morgen, tot een eeuwige dag.

Dit is de dag, die de Heer gemaakt heeft. Dit is het Pasen van de in Christus herstelde mensheid. Dit is de nederlaag van de door Christus overwonnen dood. Uit de gesloten graven staan de mensen overeind in hun jonge, verheerlijkte lichamen en hun eeuwenoude ellenden, als melaatsheid van hen afgevallen, blijven achter in de tomben des doods als een laatste, afzichtelijke prooi voor de machten van die hel.

Maar wij, wij ontwaken tot de dag, die de Heer gemaakt heeft. Die Christus voor ons heeft geopend, toen Hij ten onder ging in de nacht van de dood.

Dit is het Pasen der mensheid.

Dit is het ontwaken tot de nieuwe morgen, die niet meer verouderen zal: een ontwaken, bevrijd van alle bezwarende sporen van het verleden. Want nu is alles nieuw.

„Elke traan wist God weg uit hun ogen:
en nooit zal de dood er meer zijn,
geen rouw, geen geween en geen smart,
want het vroegere is voorbij."

Dat wij elkander blij hervinden zullen op die stralendste aller morgens om hand in hand zingende op te gaan naar het eeuwige Licht, dat is het, wat wij u toewensen, wanneer wij besluiten met een:

Zalig Pasen.

CURACAO.

FAIR TE PIETERMAAI.

Op initiatief van den heer Maduro is een groep mannen van Pietermaai bijeengekomen, voor het bespreken van een plan, ter oprichting van een fair, welker batig saldo zou worden overgedragen aan den pastoor van Pietermaai voor het restaureren der binnenzijde van de kerk.

Zo werd in de zaal van het Katholieke Centrum te Pietermaai een vergadering bijeengeroepen, welks bestuur als volgt werd samengesteld: Camilio Palm, voorzitter: Emilio en Ephraïm Maduro, ondervoorzitters: Dario Cardoze, Penningmeeser; C. F. W. Davelaar Secretaris; Siro Cardoze en J. E. Cratsz, ondersecretarissen, terwijl Mozes Marques tot commissaris werd gekozen.

Ook heeft men een damesbeweging in het leven geroepen, ter behartiging van de daarmee verbonden gevallen, waaruit men een bestuur heeft samengesteld uit de volgende dames:

Mej. Sarita Villa Lobo, presidente; Mevr. Celita Jansen en Mevr. Roos de Dania, vice-presidente: Mej. Elma Maduro, penningmeesteres: Mej. Alicia Maduro en Mej. Elena Jansen, Secretaressen; alsmede de dames Sila de Henriquez, Haydee Palm en Rosa van Grieken als commissaressen.

Het groots opgestelde plan zal alles overtreffen, wat op dit gebied ooit op Curaçao is gepraesteerd.

Men zou er o.a. in kunnen vinden: een Vlaggenpaviljoen, Bloemenkiosk, Snoepwinkel, Paardenrenbaan, Roulette, Cocktail-Bar, Hof van Justitie, Telegramkantoor met speciale telegrambestellers, Nederlands Café, een goed verzorgd Restaurant, Loterij, Champagne- en Biertent, Hypnotisme, muziek, dansgelegenheid, in één woord van alles.

De prijzen zijn met het oog op de huidige omstandigheden zo laag mogelijk gesteld en in ieders bereik.

Wij hopen hier spoedig meer van te zullen horen en wensen het bestuur met het genomen initiatief veel succes toe.

AMERIKAANSE CORRESPONDENTEN OP CURAÇAO

Ons eilandje geniet de laatste tijd biezondere belangstelling van buitenlandse correspondenten.

Onlangs bezocht de Heer Harold Callander, Stafcorrespondent van de „New York Times", Curaçao. De Heer Callandar heeft bereids zijn reis voortgezet en zal aan verschillende Zuidamerikaanse landen een bezoek brengen.

Op Donderdag j.l. bevond zich te Willemstad de Heer Arthur Hepner, correspondent van de North American Newspaper Alliance, het grootste artikelen-persbureau ter wereld.

DE NIEUWE ORGANISATIE DER VERKEERSPOLITIE OP CURAÇAO.

Wij ontlenen aan het keurig uitgegeven en goed verzorgd maandblad „De Politie op Curaçao" het volgende:

„De nieuwe Verkeersafdeling is op 18 Februari j.l. na een opleiding van ongeveer 3 maanden, aan de slag gegaan. Dit bracht enige kleine wijzingen in de bestaande organisatie met zich mede, daar het personeel van de Verkeersafdeling uit de straatdienstbrigades werd gelicht om een zelfstandig onderdeel te vormen onder den Chef Verkeersafdeling (afgekort C. V.A. den sergeant Willemsen.

De bestaande Technische Dienst werd omgedopt in „Technische Afdeling" (T.A). en bleef onder het commando van den sergeant Vos, die thans Chef Technische Afdeling (C.T.A.) wordt genoemd.

De Verkeersafdeling en de Technische Afdeling werken ten nauwste samen onderleiding van den Chef Technische — en Verkeersafdeling van de nische- en Verkeersafdeling (C.T.V. A.), den Ersten Luitenant Botterweg

De Technische Afdeling zorgt voor het onderhoud van het rollend materieel van de Politie en Brandweer, voor de 1 — en 2 — jaarlijkse keuring van alle particuliere motorrijtuigen, voor de keuring van voertuigen na ongevallen en de opleiding van politiepersoneel tot auto- en motorrijder.

De Verkeersafdeling zorgt voor het onderzoek van alle verkeersongevallen, voor verkeerscontrôle en algemeen toezicht op de wegen in verband met de verkeersveiligheid; deze contrôle strekt zich uit over de voornaamste verkeerswegen van het eiland. Voor het uitrukken naar verkeersongevallen krijgt zij de beschikking over een speciaal daarvoor uitgeruste auto (type bestelwagen(, die tevens als nood-ambulance kan worden gebruikt.

Op Aruba zal een soortgelijke organisatie in het leven worden geroepen, waartoe een sergeant en een aantal brigadiers die te Willemstad gehouden cursus volgden.

Dank zij de goede lessen van den A. v. P. 1st klase Rietkerk, Commandant van de Transport-Colonne van het Rode Kruis, kon aan op één na alle deelnemers, na afloop van het examen, het diploma voor E.H.B.O. worden uitgereikt. Verder verklaarde het Rode Kruis zich bereid voor de E.H.B.O.—uitrusting van de Verkeersafdeling op Curaçao zorg te dragen, welk aanbod dankbaar werd aanvaard."

DAME DOOR AUTOBUS AANGEREDEN.

In de Bredestraat (Punda) werd een overstekende dame door een autobus aangereden. De dame kwam te vallen, doch werd niet gewond. Vermoedelijk treft den autobuschauffeur geen schuld.

De Paaschbloemen

door

Th. van Tichelen,

Geen twee minuten had dat aangeloopen.

Maar op 'nen weerlicht hingen de twee mannen aaneen, plakte Minus den Joos tegen den gevel, had hem bij zijn keel vast, neep hem dat hij niet meer slikken kon. Joos sloeg en schopte. De vrouw had ze vaneen willen houden, lag omver met haar beenen verward tusschen de beenen van de mannen, vocht er tusschen uit en scharde nog naar haren holleblok die uitgevlogen was.

Het huilde en tierde, bofte en kletste. Jongens kwamen afgeloopen: „Vechtens! mannen! vechtens!" en sprongen de beek over. De vrouw van Minus holde het padje door, met het klein jong op haren arm: „Trekt ze toch vaneen!...... Minus, houd toch op!"

Minus liet den Joos los, raapte zijn muts op, heel kalm, maar rood van 't geweld. Joos voelde naar de schram op zijn kaak, waar bloed uit liep, scharde aan zijn hemd dat open getrokken lag, wreef zijn oog dat zeer deed, en hijgde:

„Dat...... dat laat ik van niemand zeggen...... van niemand...... Dat gaat niemand aan......"

De vrouw van Joos stond daar met haren blok in haar hand.

„Joos, kom binnen, 't is schand!"

De vrouw van Minus, met het jong op haren arm, trok Minus bij zijn mouw: „Ga mee naar huis, dan is 't uit!"

Minus lachte en ging mee.

* * *

Hoe dat aangekomen was? Heel onnoozel. De mannen waren samen uit geweest, hadden een paar pinten gedronken, en waren dan al pratend tot aan Joos zijn deur gekuierd. De vrouw stond buiten en zei: „Schoon weer, mannen, en groeizaam."

Minus had gepinkt, dan naar de Paaschbloemen gewezen, naast het hofpad, die uitkwamen, en gezegd: „Daar zijn ze weer, Joos...... Ziet ge ze, Joos?"

Joos zijn neus ging aan 't vonken: „Dat gaat u niet aan", zei hij nijdig, „daar moet gij niet op schampen! Dat laat ik van niemand zeggen."

— „Ik schamp niet", had Minus kalm gezegd, „ik wijs maar naar de Paaschbloemen."

— „'k Versta u wel!"

— „Maak u niet lastig, jongen, maar ge durft niet, ge zijt bang. Dat is 't."

— „Wat? bang? Ik? Van niemand! Ook van u niet!" En hij stompte Minus met zijn vuist tegen zijn kin, en pakte hem bij zijn borst......

Zóó was dat aangekomen, heel onnoozel, met die Paaschbloemen.

* * *

's Anderendaags, 's morgens, als Minus, met zijn schop onder den arm, daar voorbij ging, stond de staldeur open, en ging er een schaduw weg en weer in den stal. Minus sprong de beek over.

Joos kwam in de deur, met een lange, roode schram over zijn kaak, zijn één oog paars en blauw gezwollen, bijna heelemaal toe. Hij keek verlegen, beteuterd met zijn piepoog.

— „Joos", zei Minus, en hij lachte vriendelijk, „we zijn gisteren wat haastig geweest. 't Was mijn schuld. Maar 't was niet gemeend."

— „Neen, Minus", pinkte Joos met zijn scheef gezicht, „'t was mijn schuld. Ik ben te opvliegend...... We blijven toch goei kameraden...... Maar, ziet ge, dat kan ik niet verdragen. Dan schiet ik uit mijn vel. Dat heeft me nog nooit iemand mogen zeggen. Ik meende, dat gij schamptet."

— „En toch, manlief, ben ik nog blij dat ge 't zoo opgenomen hebt, en dat wij er eens over kunnen spreken. Voor den eersten keer. Ge moogt zoo niet blijven voortdoen. Ge moet dees jaar uwen Paschen houden...... Dat is nu al jaren dat ge 't niet doet. 't Wordt hoog tijd."

Joos leunde met zijnen arm in 't deurgat, keek den grond in, en sprak geen woord.

— „Mag ik u eens rechtuit mijn gedacht zeggen, Joos? Ge durft niet, ge zijt bang. Ge durft niet te biechten gaan, en ge zijt bang dat de andere menschen u zullen uitlachen. Ge hebt goesting genoeg. Dàt is 't! En zóó zijn de meesten."

— „Denkt ge dat?"

— „Ja, dat is 't, en niets anders. En dat voor 'nen man gelijk gij! En dat zou later slecht kunnen afloopen met u."

— „Daar zijn er toch nog zoo in de wereld?" waagde Joos.

— „Dat is waar. Maar luister eens. Ge gelooft dat God bestaat? Ja of neen?"

— „Ha, ja!" zei Joos.

— „En dat ge later in zijn handen te recht komt?"

Hij knikte.

— „Hewel, dan zult ge niet moeten zeggen: Och, Mijnheer, er waren er nog anderen die hunnen Paschen nooit hielden. Want God zou u zeggen: „Kom eens zien, Joos, ginder liggen die, en bij die moogt gij bij gaan liggen......" Neen, laat dees jaar eens zien dat ge man zijt, dat ge durft."

* * *

Als Joos op zijn kar uitreed, zat hij te dubben, en keek steil naar den steert van 't peerd, die weg en weer sloeg als een kwispel.

Heel de week was hij stil geweest, en had niet veel gezegd.

's Zaterdags, na 't noenmaal, als hij zijn pijp aanstak, bleef hij ineens te midden van den vloer staan, keek naar den rook van de pijp, en mompelde: „Die Manus heeft gelijk. 'k Had dat nooit geweten. 't Was uit bangheid."

— „Watte?" vroeg zijn vrouw.

— „Datte!" zei hij, en ging de deur uit.

Maar 's anderendaags, op Palmen-Zondag, sprong hij 't bed uit als de hanen kraaiden, en waschte zijn gezicht. Vooral zijn oog. En keek dan in den spiegel. 't Blauw was er nog niet heelemaal af.

— „'t Kan mij weinig schelen", mompelde hij, „ik bijt er door. Dat is te kinderachtig, niet durven."

Onder de vroegmis heeft Joos zijnen Paschen gehouden. Met een blauw oog. Maar met een witte ziel.

(Spelling in het Vlaams behouden.)

Op de Balkan is het feest.

Geen feest noemen de Christenen van de thans door den Antichrist geteisterde Balkan hun Pasen. Het is geen feest, het is het feest van alle feesten, het is de jubel van alle feestgeschal samen, het is de hemel op aarde, het is wat niet met aardse tongen kan worden uitgedrukt, het is Kerstmis en heel het kerkelijk jaar samen, het is het hoogtepunt van tijd en eeuwigheid, het is de kroon van alle kerkdiensten, het is de intimiteit van alle huiselijk familiegeneugt, het is het begin en eind, het is Pasen — één woord, dat voor den Balkan-Christen alles omvat wat er aan plezier op de aarde is en zaligheid in de hemel.

Zei Paulus niet, dat indien Christus niet verrezen ware, ons ganse geloof ijdel was? Is Christus' verrijzenis niet het zegel op het pact, dat tussen hemel en aarde gesloten werd, zoals in de latijnse ritus onzer kerk gezegd wordt: terrenis caelestia, humanis divina junguntur (het hemelse vermengt zich met het aardse, wat van mensen is, wordt met de hemel gepaard). Zo jubelt het Paasfeest over gans de Balkan heen met een élan, dat alleen bezieling vinden kan in een volk, dat wars van alle modernistische devoties, is blijven staande op het fundament van ons jubelend blije Christengeloof: Christus is verrezen en sterft niet meer.

En te beginnen met de Paasnacht tot aan Pinksteren toe jubelt het in één toon over de Balkankloven en passen, wegen, kloosters, kudden, herders, pooiers en aristocraten heen: „Christus heeft met zijn dood den Dood vernietigd. En het Alleluïah, dat gans het jaar door gezongen wordt (ook in de Vastentijd, zodat zelfs de Goede Vrijdagliturgie met een driewerf alleluïah begint) wordt nog verveelvoudigd. Geen zwarte gewaden dragen onze Balkanpriesters aan de baar van een dode ,als het Paastijd is, maar in jubelende glorie staan ze in gouden feestdos bij de open kist en zwaaien wierook over het lijk onder het gezang, dat Christus verrezen is, alleluïah, en gij, dode, met Hem.

Het Paasfeest op de Balkan medemaken is een vreugde, waaruit men putten moet, als het lot de mens soms naar andere streken voert en hem in dorre sufheid van versaaide verstarring laat zitten.

In de Balkan is het tweemaal Pasen per jaar.

Op de Balkan praevaleert een andere kalender, die de Juliaanse kalender heet en door Julius Caesar werd ingevoerd. Veel later reorganiseerde Paus Gregorius XIII (1582) een nieuw kalendersysteem, dat thans vrijwel overal in gebruik is. Maar op de Balkan doet men niet zo snel met nieuwigheidjes mede en met uitzondering van Roemenië en Griekenland heerst er nog de Juliaanse tijdrekening, zodat het Paasfeest bijna nooit samenvalt met het Pasen van West Europa. Ook dit jaar niet, want dit jaar valt het Balkan-Pasen op 20 April, een week dus na het onze. Daar de Latijnse katholieken rustig Pasen volgens de Gregoriaanse kalender vieren, viert de R.K. Kerk in die landen steeds 2 maal per jaar Pasen. En door het ver uiteenvallen van de beide Pasen gebeurt het, dat de ene katholiek al Pasen gevierd heeft, als de andere katholiek pas met de vasten begint. En dat vaak in één stad, in dezelfde straat......

Liturgisch is het Paasfeest natuurlijk in alle ritussen der Kerk het hoogste feest. In de volksgedachte is dat in Nederland — en zo ook op Curaçao — het Kerstfeest geworden. Maar op de Balkan valt liturgie en volksbesef nog samen en is het Paasfeest een sociaal gebeuren, dat in belangrijkheid al het andere overtreft.

Na de plechtige viering van de Goddelijke Liturgie (zoals de H. Mis genoemd wordt) op de Grote Donderdag breekt de Grote Vrijdag aan. Op de Grote Vrijdag wordt de Goddelijke Eucharistie niet gevierd, maar ook niet een functie gehouden als bij de Latijnen en die daar Mis van Voorgewijde Gaven heet. Want een Mis van Voorgewijde Gaven wordt in de Balkanlanden de gehele Vasten door op alle Woensdagen en Vrijdagen gehouden. De Mis der Voorgewijde Gaven is feitelijk niet anders dan een uitreiking van de H. Communie buiten de mis (iets wat in de Latijnse ritussen practisch elke dag plaats vindt, maar bij andere ritussen niet bestaat; wie daar niet bij de Mis aanwezig is, kan ook niet de H. Communie ontvangen).

Christus wordt uitgedragen.

Op Grote Vrijdag heeft 's morgens in de kerken niets plaats, maar omstreeks het middaguur dromt het volk naar de kerken voor een plechtigheid, die zo plastisch is, dat een Westeuropeaan die bijna niet kan begrijpen. Midden in de kerk staat een catafalk opgesteld en na een aantal weenliederen wordt uit het altaarruim een beeltenis van Christus gedragen. Deze beeltenis is op een kostbaar doek geborduurd en stelt de graflegging des Heren voor, Apostelen, Heilige Vrouwen en Engelen worden er vaak rond afgebeeld.

De gehele geestelijkheid draagt, vooraf gegaan door het kerkkoor, dat een hymne zingt, in processie deze doek door de kerk. Al het volk staat met kaarsen, dromt in de richting van waar het doek gedragen wordt, knielt als het voorbijkomt. Langzaam schrijden de dragers naar de catafalk, leggen de doek daarop (in sommige streken is de catafalk zelfs als een soort doodkist gemaakt), en plaatsen daarover heen een glazen deksel.

Vasten (nuchter blijven) is Balkan-specialiteit.

De hoogstaanwezende stelt zich naast de baar op, houdt een predicatie bij wijze van lijkrede. Dan gaat men de Christus-beeltenis vereren door driemaal te knielen en een kus te drukken op de glazen deksel. Velen leggen bloemen rond het „graf". Deze kerkdienst duurt vaak tot ongeveer zonsondergang en ieder blijft nuchter tot hij geëindigd is. Wat vasten betreft, kan de geneie Balkan zijn mannetje staan. Misschien dat de ware godsdienstzin hier en daar te wensen overlaat, maar om met een pastoor uit een Balkandorp te spreken: „als men door vasten in de hemel kwam, dan zat de hele Balkan in de hemel op de eerste rij." Deze observantie van de vasten is zelfs zover doorgeslagen, dat men in veel kringen het vasten nog belangrijker acht dan de H. Communie zelf.

's Avonds mag men dan dus weer iets eten, al blijft het bij water en brood, en al eten velen in het geheel niet. Enkele 'vrome vrouwen — met name in Griekenland — drinken als herinnering aan Christus' sterven in de loop van Vrijdag een kopje azijn (op haar nuchtere maag)......

's Zaterdagsmorgens is er al weer vroeg dienst. Het is evenwel nog niet de Paasdienst, al wordt tijdens de functie van gewaad gewisseld. Om 12 uur 's middags houdt de vasten nog niet op, zoals bij de Latijnen, doch deze vasten zet zich voort tot na de Paasmis, die in de nacht van Zaterdag op Zondag wordt gehouden. De traditie wil immers ,dat Christus juist te middernacht geboren is, dat Hij te middernacht precies verrezen is en dat Hij ook te middernacht met Pasen zal wederkomen op de wolken.

Het Oosten, dat nog zo strak en stijf vasthoudt aan de oud-christelijke tradities, heeft daarvan ook de parousia-gedachte als een levende erve medegekregen.

Omstreeks middernacht dan staan de Balkankerken opgepropt met mensen. Grote kerken is een Westeuropese uitvinding, de Balkankerken zijn doorgaans kleiner. Al zijn er enkele groter ,o.a. te Sofia. Allen hebben een niet brandende kaars bij zich. Om middernacht roept de hoogstaanwezende priester of bisschop het Paasfeest plechtig uit. De Paascanon wordt gezongen met zijn eindeloos refrein, dat Christus verrezen is en niet meer sterven zal, nu Hij door Zijn dood den Dood teniet gedaan heeft. De kaarsen worden aangestoken. Processies worden gehouden. Het doek, waarover zo even sprake was in verband met de plechtigheden van Vrijdag, wordt van de catafalk afgenomen en het altaar binnen gedragen. Daar wordt de doek over het altaar gespreid. Als symbool der verrijzenis wordt de doek hoog boven de hoofden naar het altaar gedragen. Op het altaar zal het blijven liggen tot Hemelvaartsdag (vergelijk de Paaskaars der Latijnen) en op de doek zelve zullen de Goddelijke Mysteriën worden gevierd.

Bij de Paasmis, die dus in deze nacht gehouden wordt, is het één jubel over het Licht der wereld. Merkwaardig genoeg, maar best te begrijpen, is het voornaamste Evangelie, dat gezongen wordt dan ook het eerste hoofdstuk van Johannes: „In den beginne was het Woord...... Dit was het ware Licht, dat elken mens verlicht."

Het St. Jansevangelie wordt in vele talen gezongen.

En men zingt het in zovele talen als maar gekend worden. Een rij van priesters staat in de kerk en elk zingt het Evangelie in een andere taal. En alsmaar staan de mensen in eerbiedige schroom te luisteren naar de vertelling van het Licht, dat de wereld doordringen kwam. Pasen is voor den Balkanmens het feest van licht. En van vrede. Geen Hitler zal de stem der heilige Kerk kunnen overstemmen. Geen Ribbentrop zal haar kunnen knechten.

„Laat ons mooi staan, laat ons staan vol vreze, wij zullen Gode in vrede de heilige offerande aanbieden", zingt de diaken voor de consecratie den volke toe. Het herinnert aan de oude tijd, toen de mysterie-gedachte de mensen bevreesd maakte voor de „phrixa mysteria", de angstwekkende mysteriën, zoals de Goddelijke Liturgie zichzelve noemt in de Byzantijnse ritus onzer kerk.

Milost mira, zjertwu hwalenia". weergalmt het koor: „het is een gave van vrede, een offer van lofzang" (het Westen rilt vaak bij de onscholastieke uitlatingen van niet-Westerse ritussen).

Dan gaat het voort tot de consecratie en alle aanwezige priesters staan in schare rond het altaar Gods en zingen luidkeels tezaam in de taal van het volk. „Neemt en eet, want dit is Mijn Lichaam, dat voor u gebroken is tot vergiffenis van zonden".

Amen, zingt het koor. Maar wéér zingt de ganse geestelijkheid samen: „Drinkt allen hieruit, want dit is Mijn Bloed, van het Nieuw Testament, dat voor u en velen vergoten is tot vergiffenis van zonden."

Amen, zingt het koor weer.

En de diaken treedt aan, en heft diskos (pateen) en kelk samen in kruisvorm omhoog, en de priesters zingen weer:

„Het Uwe offeren wij U uit het Uwe, voor allen en allen".

„Christos woskresse!"

Als tenslotte deze plechtige dienst voorbij is, gaan allen naar huis. In sommige streken heeft — als teken dat de vasten om is — direct na de Mis een zegening van smijdige taarten plaats. Maar met kaarsen in de hand trekken de massa's naar huis. Zij kussen elkaar en zeggen „Christus is verrezen" — „Christos woskresse" in de Slavische landen, en „Christos anesti" in Hellas —. Al vallen de bommen en al verlichten branden de stad meer dan de kaarsen der Christenen, ook dit jaar zal op de Balkan weer — want tijden bestaan in die godzalige streken niet — dit jaar het „Christos woskresse" of het „Christos anesti" weerklinken van aller lippen, en den Berlijnsen antichrist ten spijt zal er vreugde zijn, wanneer het antwoord op aller lippen luidt: **„Wo istinu woskresse" — „alithoos anesti"** — „Hij is waarlijk verrezen".

EMMASTAD

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels:

Heden: Hutspot met klapstuk.
Morgen: Chicken Chow Mein.
Maandag: Rosbief, aard., sperciebonen.

Agenda:

Dinsdag 15 April 19.30 uur Competitie biljarten „C" klasse.
Woensdag 16 April 19.30 uur Competitie biljarten Hoofdklasse.
Donderdag 17 April 19.30 uur Competitie biljarten „B" klasse.
Vrijdag 18 April 19.30 uur Competitie biljarten „A" klasse.

PAASDINERS.

@ f 2.— per couvert.

1e Paasdag (Zondag 13 April).

Tomatensoep.
Garnalen schelp.
Kip met compote en geb. aard.
Pudding of IJs.
Fruit.
Koffie.

2e Paasdag (Maandag 14 April).

Kippensoep.
Zalmslaatje.
Kalfsoester, geb. aard.
Doperwten en worteltjes.
Pudding of IJs.
Fruit.
Koffie.

Verzoeke tijdig uw tafel te reserveren bij den beheerder van de club (tel. 292).

WACHTDIENSTEN.

12, 13 en 14 April 1941.

Telegram Afdeling:
12/4 Hr. Nukoop, tel. 832, Negropont 101.
13/4 Hr. Pons, tel. 675, Amalia van Solmslaan 13.
14/4 Hr. Bonzet, tel. 353, L. de Colignylaan 14.

Scheepvaart Afdeling:
12/4 Hr. Karsch, tel. 440, Hendriklaan 9.
13/4 Hr. Wortel, tel. 448, Bernhardlaan 5.
14/4 Hr. De Vries, tel. 296, Bernhardlaan 6.

Shipping & Supplies:
12/4)
13/4) Hr. Meinster, tel. 304, L. de Colignylaan 20.
14/4)

SPORT - RUBR[IEK]

Officiële Mededelingen van „De Curaçaose Voetbalbo[nd]"

WEDSTRIJD UITSLAGEN

Zondag 6 April 1941.

Bondselftal — K.S.L.I. 1	Niet doorgegaan.
S.U.B.T. 2 — Hercules 2	Niet doorgegaan.
Jong Curaçao Jr. — S.U.B.T. Jr.	2—0.

PROGRAMMA VAN DES BONDS ZILVEREN BAL.

Zondag, 13 April 1941

MUNDO NOBO

Tijd			
8.10 — 10.10	Jong Holland 2	—	Hercules 2 (Dijk)
10.15 — 11.55	S.U.B.T. 2	—	K.S.L.I. 2 (Pengel)
14.30 — 16.10	Jong Curaçao 2	—	R.C.C. (Ankoné)
16.15 — 17.55	Winnaar A	—	Winnaar C (Ercol)

SCHERPENHEUVEL.

Tijd			
16.15 — 17.55	Arsenal	—	D.T.S. (H. Rog)
10.15 — 11.55	Scherpenheuvel 2	—	Volharding 2 (Rosberg)

Maandag, 14 April 1941

MUNDO NOBO

Tijd			
8.30 — 10.10	Winnaar B	—	Winnaar D (Rosberg)
10.15 — 11.55	Winnaar E	—	Winnaar F (H. Rog)
16.— — 17.40	Winnaar G	—	Winnaar H (Dijk)

MUNDO NOBO

20 April 1941: Bondsoefening	Bondselftal — Holl. Mil. elfta[l] (Brakke)
20 April 1941: Res.A-Klasse	S.U.B.T. 2 — Hercules 2 (Dijk)
20 April 1941: Juniores	S.U.B.T. Jr. — Hercules Jr. (Ercol)

SCHERPENHEUVEL

20 April 1941: C-Klasse	Volharding 3 — Scherpenheuv[el] (H. Rog)

De A-Klasse wedstrijden beginnen om 16.15 uur percies, de met * aangegeven wedstrijden beginnen om 14.30 uur precies.
De Juniores wedstrijden beginnen om 10 uur a.m.
DUUR van de A-Klasse, Res.A-Klasse, B-Klasse en C-Klasse wedstrijden 2 maal 45 minuten.
DUUR van de juniores wedstrijden 2 maal 30 minuten.
De verenigingen worden er aan herinnerd de elftalopgaven tijdig in[...]

De verenigingen **D.T.S.** en **Hollandia** zijn elk beboet met f 5.—, ingev[olge] art. 21 sub. 6d.

ATTENTIE HEREN SCHEIDSRECHTERS

Het komt de laatste tijden herhaaldelijk voor, dat wedstrijden geen d[oor]gang kunnen vinden, omdat de aangewezen scheidsrechters niet opkom[en]. Wij verzoeken u dringend hierop te letten, aangezien de competitie h[ier]door aanmerkelijk wordt vertraagd.

HET BESTUUR.

PROTESTANTSE GEMEENTE EMMASTAD.

Kerkdiensten.

Zondag 13 April (1e Paasdag): 9.30 en 19.00 uur (Hernhutter Liturgie Pasen). Voorganger: Ds. C. Th. Steenstra.

Maandag, 14 April (2e Paasdag): 9.30 uur Jeugddienst in het kamp op Groot Piscadera.

ZONDAGSSCHOOL.

De Zondagsschool begint weer op 27 April as.

Hiermede betuigen wij onze hartelijke dank voor de vele blijken van belangstelling, bij het overlijden van onzen **Pieter**, ondervonden.

P. den Boef en familie.

H. C. Scheffer groet vrienden en bekenden.
a/b s.s. „Santa Rosa".

SPORTCLUB „ASIENTO".

Junioren Jubileumwedstrijden Voetbal.

Uitslag A — B 1—2.
Donderdag 15 April as. 16.45 uur. A — C.

„A" (Rood):
Mali
v. Kranen v. Eyk
v.d. Kuip Groothuis Valkenburg
Kanaar Korthals J. Schuitenmake[r] Mans N[...]
Wilvliet Rijsdijk F. Henegouwen Timmermans Sch[...]
Jongeneel De Vrij Buist
Dennert Batenburg Leerentveld
„C" (Wit).
Reserve: v.d. Kuip, Van Strat[en]

Voetbal.

Zondag, 13 April as., eindwed[strijd] om de „Goudswaard"-beker „Asie[nto]" — „A.S.P.V.".
Terrein Groot Kwartier, aan[vang] 16.30 uur.

Opstelling „Asiento":
Nieuwkerk
Rigaud De Wolf v. Tongerl[o]
Robbers Dussel Houting Oostland[...]
He[...]

FEUILLETON

DE MOORDENAAR VERMOORD.

24)

— Maar u mocht hem niet?

— Zullen we zeggen, dat ik het niet erg op Amerikanen heb, mijnheer?

— Is u wel eens in Amerika geweest?

— Neen mijnheer.

— Herinnert u zich in de krant te hebben gelezen van het ontvoeringsgeval Armstrong?

Er kwam wat kleur op 's mans wangen.

— Ja zeker, mijnheer. Een klein meisje niet? Schandelijk!

— Weet u, dat uw patroon, mijnheer Ratchett, de voornaamste aanstichter was in die zaak?

— Zeker niet meneer. Voor het eerst kwam er klank in de stem van den knecht. — Dat kan ik haast niet geloven, mijnheer.

— En toch is het waar... En nu, om tot uw bewegingen van gisternacht over te gaan. Een quaestie van formaliteit, begrijpt u. Wat deed u nadat u uw meester verliet?

— Ik zei aan mijnheer Macqueen, mijnheer, dat mijnheer hem nodig had. Toen ging ik lezen in mijn eigen coupé.

— Uw coupé was......

— De laatste tweede klas, mijnheer. Naast de restauratie-wagen.

Poirot keek op zijn plattegrond.

— Juist — en welk bed had u?

— Het beneden-bed, mijnheer.

— Dat is no. 4?

— Ja mijnheer.

— Is er nog iemand in de coupé?

— Ja, mijnheer. Een grote Italiaan.

— Spreekt hij Engels?

— Zo op zijn manier, mijnheer. De toon van den knecht was kleinerend. — Hij was in Amerika geweest — Chicago, geloof ik.

— Praten jullie veel met elkaar?

— Neen, mijnheer. Ik lees liever.

Poirot glimlachte. Hij kon zich het toneel voorstellen — de brede, spraakzame Italiaan en de weinig aanmoedigende houding van den herenknecht.

— En wat leest u, als ik vragen mag?

— Op het ogenblik lees ik „Liefde's Gevangene", door mrs. Arabella Richardson, mijnheer.

— Een goed boek?

— Ik vind het heel genietbaar, mijnheer.

— Wel, later we verder gaan. U kwam terug in uw coupé en las in „Liefde's Gevangene" tot hoe laat?

— Tot zowat 10.30 mijnheer, die Italiaan wou naar bed. Dus kwam de conducteur en maakte de bedden op.

— En toen ging u naar bed en viel in slaap?

— Ik ging naar bed, maar ik sliep niet, mijnheer.

— Waarom sliep u niet?

— Ik had kiespijn, mijnheer.

— Oh la-la, dat is akelig.

— Erg akelig.

— Doet u er iets voor?

— Ik gebruikte een weinigje kruidnagelolie, mijnheer, hetgeen de pijn wat verlichtte, maar ik was nog niet in staat om in slaap te komen. Ik deed het licht boven mijn hoofd aan en ging door met lezen — voor afleiding, als het ware.

— En viel u helemaal niet in slaap?

— Ja, mijnheer, ik dommelde in om vier uur.

— En met uw metgezel?

— De Italiaan? O, die snurkte maar.

— Ging hij helemaal de coupé niet uit?

— Neen, mijnheer.

— U wel?

— Neen, mijnheer.

— Hoorde u iets gedurende de nacht?

— Ik geloof het niet, mijnheer. Niets biezonders bedoel ik. Omdat de trein stilstond, was het erg rustig.

Poirot zweeg en ogenblik, toen zei hij:

— Wel, ik geloof, dat er heel weinig meer te zeggen is. Dus u kunt geen licht werpen op de tragedie?

— Ik vrees van niet. Het spijt me, mijnheer.

— Was er, zover u weet, ruzie of kwaad bloed tussen uw meester en mijnheer Macqueen. — O neen, mijnheer Macqueen is een heel aardige heer.

— Waar was u in betrekking voor u bij den heer Ratchett kwam?

— Bij sir Henry Tomilson, mijnheer, op het Crosvenor Square.

— Waarom ging u daar vandaan?

— Hij ging naar Oost-Afrika, mijnheer, en had mijn diensten niet meer nodig. Maar ik weet zeker, dat hij voor mij spreken zal, mijnheer. Ik ben een paar jaar bij hem geweest.

— En hoe lang is u bij den heer Ratchett geweest?

— Ruim negen maanden, mijnheer.

— Dank u, Masterman. O ja, rookt u een pijp?

— Neen, mijnheer. Ik rook alleen sigaretten.

— Dank u, dat is genoeg.

Poirot knikte dat hij gaan kon. De knecht aarzelde een ogenblik.

— Neemt me niet kwalijk, mijnh[eer], maar die oude Amerikaanse dame [is] in een erg opgewonden toestand mijnh[eer]. Ze zegt, dat ze alles van de moord [...] weet.

— In dat geval, zei Poirot glim[la]chend — moeten we haar maar e[ens] spreken.

— Zal ik het haar zeggen, mijnhe[er]? Ze heeft al lang gevraagd, of ze [ie]mand kon spreken, die iets te zegg[en] had. De conducteur probeert haar kalmeren.

— Stuur haar bij ons, mijn vrie[nd], zei Poirot. — We zullen nu haar [...]zing horen.

HOOFDSTUK XII.

Mrs. Hubbart kwam in de restaurat[ie]wagen in een toestand van zó ademlo[os]e opwinding, dat ze nauwelijks in sta[at] was, haar woorden te articuleren.

Wordt vervolg[d]